

ONZE VOGELS

31e JAARGANG No. 6, JUNI 1970

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

**ALLEÉN HET ALLERBESTE
IS GOED GENOEG!
GEZONDE OUDEN! - GEZONDE JONGEN!**

**EDEL-TARWEKIEM-OLIE
TR. 47**

Edeltarwekiemolie TR.47 (vitamine E), speciaal voor goede bevruchting. Krachtiger embryo, voorkomt legnood, geen dode jongen in het ei, succesvolle kweek. - Edeltarwekiemolie TR.47 geeft een sterk spierengestel en topkonditie. GECO-Labor, Venlo. Gratis folders met vele tevredenheidsbetuigingen!

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
franko
f. 27.-
inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN
Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

**„RiGo“ opfok-EIVOER
KLEUR-EIVOER**

„waarborg voor sukses“

- * met verse kippeieren.
- * natuurlijke vruchtsappen.
- waardoor:
- * verhoogde vruchtbaarheid,
- * maximale groei der jongen.
- * TOP-konditie van de ouders.
- * de **GOEDE KERN...**
GOED VOER.

**„RiGo“ Vogelvoerders
Kaatsheuvel,
Gasthuisstraat 21.**

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,- per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

Wanneer zijn uw vogels „vatbaar?“

Eigenlijk altijd. Maar het meest vatbaar is de vogel, wanneer zijn **natuurlijke weerstand** verminderd is. En dan komen al gauw de bekende problemen:

- onbevruchte eieren, geen levenskrachtige jongen
- moeilijke, langdurige rui
- slechte conditie na transport of verplaatsing
- „groenvoerbezwaren“
- conditieteruggang door weers-omslag
- reactie op entingen.

Zorg altijd voor een natuurlijke topconditie. Die kunt u bereiken met Dohyfral W.M. extra. Dit is een wetenschappelijk verantwoord vitaminen + sporenelementenpreparaat,

ontwikkeld door Philips-Duphar, wereldvitaminenspecialisten. Makkelijk te geven (door drinkwater!) - het produkt waarop u volledig kunt vertrouwen.

dohyfral W.M. extra voor siervogels

in de bekende rode verpakking | vitaminen + sporenelementen (wateroplosbaar)
produkt van N.V. Philips-Duphar

Inlichtingen: uw leverancier of „De Witte Molen“, Meeuwen N. B. (alleenverkoop voor Nederland)

VOORJAAR !

**Kanariekwekers opgelet.
Wen Uw vogels tijdig aan**

KANARIE KERNVOEDER

Analyse:	Vart. Eiwit	14 %
	zstmeel	27 %
	F.C.	1,5%
	vet	10 %
	Vit. A	30.000 I.E. per kg
	Vit. D ₂	10.000 I.E. per kg
	Vit. E	10 mg per kg
	Eiwit-verteerbaarheid	90 %

Door de speciale samenstelling groeien de jongen als kool omdat het de oudervogels aanzet tot voeren. Indien tijdig verstrekt zal de pop meer eieren leggen.

Verkrijgbaar in de dierspecialzaken (Dibevo-zaken).

Veerlaan 17-23
N.V. Rotterdam
Tel. 010 - 17 26 80 *

Dokumentatie over de voeding en verzorging van vogels zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

A. P. van Gils
Oranjeplein 21 Goirle (Holland)
Telefoon 04247 - 15 79
Vogel- en Dierengroothandel

Wij bieden regelmatig aan:

Mex. pestvogels	35,— ppr
Indigo vinken	17,50 pst
Bruinkop ortelanen	5,50 pst
Wilgengorsen	10,— pst
Blauwfazantjes	7,50 ppr
Blauwgrijze roodst.	9,— ppr
Zilverbekjes	5,— ppr
Bandvinkjes	6,50 ppr
Oranjekaskjes	7,50 ppr
Tijgervinkjes	6,— ppr
Napoleons	5,— ppr
Driekleurmonnen	7,50 ppr
Witkopmonnen	8,— ppr
Gele Rietvinken	150,— ppr
Zebravinken Grijs	6,50 ppr
Zebravinken Wit	8,— ppr
Zebravinken Beige	7,50 ppr
Zebravinken Zilvervleugel	12,50 ppr
Zebravinken masker	12,50 ppr
Jap. Meeuwjes	6,50 ppr

Spitsstaart amadines	35,— ppr
Gordelgrasvinken	35,— ppr
Binsen estrildes	35,— ppr
Driekleur pap. amadines	45,— ppr
Roodkop pap. amadines	125,— ppr
Gould amadines	85,— ppr
Bruinborstrietvink	55,— ppr
Binchonows	50,— ppr
Cerus amadines	35,— ppr
Splendid parkieten	150,— ppr
Bourks parkiet	45,— ppr
Turquise parkiet	75,— ppr
Roodrugparkiet	45,— ppr
Prachtrosella	175,— ppr
Elegant parkiet	100,— ppr
Stanly ros.	325,— ppr
Valkparkieten	30,— ppr
Halsbandparkieten	25,— ppr
Bonte boortjes	30,— ppr
Kanarievleugel park.	35,— ppr
Pruijkop park.	50,— ppr
Muisparkieten	35,— ppr
Nandayas park.	55,— ppr
Jandayas	75,— ppr
Personatas	45,— ppr
Engelse parkieten	50,— ppr
Fischeries	40,— ppr

Rose collies	27,50 ppr
Tarantas	32,50 ppr
Groene pop, met kool	200,— pst
Grijze roodstaart	225,— pst
Mooie middel Beo	75,— pst
Java Beos, groot	200,— pst
Middel Kakatoes	175,— pst
Kleine Kakatoes	135,— pst
Ind. nonpareils	15,— ppr
Mex. nonpareils	20,— pst
Groene kard.	22,50 pst
Roodkulf kard.	20,— pst
Rode kardinaal	22,50 pst
Geelstuit edeltz.	11,— pst
Chin. Dwergkwartels	12,50 ppr
Silver kwartels	20,— ppr
Kal. kuifkwart.	35,— ppr
Isabel Chin. kwartel	50,—
Jap. Kwartels	15,— ppr
Diamantduifjes	20,— ppr
Zilverduifjes	40,— ppr
Zebra-duifjes	30,— ppr
Brunnerkroppers	30,— ppr
Trio Goudfazant	35,—
Opgezette vogels:	
Vlaamse gaaien	20,— pst
Eksters	17,50 pst
Eekhoortjes	20,— pst
Wezels	17,50 pst
Hermelijntjes	25,— pst
Meeuwen	25,— pst
Teling eendjes	22,50 pst
Grote eenden	25,— pst
Bosfazanten	30,— pst
Reekop	125,—
Reekop met pootjes kapotok	150,—

Verder vele soorten op aanvraag.

Verzending onder rembours minimum orders 25,— kistje 2,—.

Wij vragen speciaal Australische prachtvinken, parkieten en verders regelmatig andere vogels voor onze EXPORT.

's WOENSDAGS ZIJN WIJ GESLOTEN. 's Zondags van 10 tot 2 uur geopend.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600)-36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 261990.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05780)-18631.

2e Secretaris: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

2e Penningmeester: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

Leden: C.E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08800)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coelhoornstraat 40, Bergen op Zoom.

Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

Adressen speciaalclubs N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskanalaan 14, Tilburg, Tel. 04250 - 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelselaan 271, Breda, Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zabravinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 43984 Coop. Raiffeisenbank Alphen a. d. Rijn, t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld), Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling

Binnenland f 10,— per jaar. Buitenland f 11,— per jaar.

Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

31e jaargang no. 6, juni 1970
oplage 45.000 ex.

Redactie:

C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, tel.: (01640)-36314

P. Rijnders, Kometenlaan 81, Bilthoven, tel.: (030)-782761

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, tel.: (030)-761208

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 29 juni 1970

INHOUDSOPGAVE

pag.

Engelse postuurkanaries	245
Groenlingen	246
De zonastriden	247
Vederstructuur, deel 2	248
Nuttige wenken bij de kanariëweek	250
De grasparkiet van A tot Z	252
Kanaries en patrijzen	255
Turquosineparkieten	256
Iedere vogel eet zoals hij gebekt is	258
Putters	260
Kuifkwartels	261
Agapornis personata personata	263
Onkruidzaden	264
De opaal in de groenserie	264
Vogelkabaal achter het huis	267
De goudvink	268
Exotische duiven op een tentoonstelling	269
Het wel en wee met de Groene kardinaal	272
Ektoparasieten	274
Vliegenvangers	276
Het lied van de Harzer-zangkanarie	277

Voorpagina: *Agapornis personata*, zie artikel op pagina 263

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*

Engelse postuurkanaries

door P. J. Sanders

Onze zuider buren, De Belgische Postuurkanarie Club, hebben j.l. december ook 'n grote internationale tentoonstelling gehouden. De acht keurmeesters, één uit Duitsland, twee uit Frankrijk, twee Engelsen en drie van hun eigen landgenoten hebben heel wat werk gehad, want er waren 155 bonden, 93 Gloster Consorts, 71 Gloster Coronas, 17 Lizards, 24 Norwick, 40 Yorkshire, 33 Parijse Frises, 26 Belgische bultkanaries, 62 Noord Hollandse Frises, 24 Zuid Hollandse Frises en ook nog 6 Gibber Italicus kanaries. Bovendien waren er ook nog 93 andere vogels ingeschreven, die echter afwezig waren, wat waarschijnlijk hoofdzakelijk zal zijn geweest vanwege slecht weer, want de meeste van deze kanaries zouden uit het buitenland moeten zijn gekomen. Het was inderdaad 'n groot plezier voor mij om te zien dat er ook 3 Nederlandse vogels in waren gestuurd en dat ze een bijzonder goed figuur hadden geslagen. Het was wel jammer dat er geen van ten noorden van Brabant in werden gestuurd. De Nederlanders waren de heer A. Amertens uit Tilburg, F. Smits uit dezelfde stad, die het kampioenschap voor Lizards heeft gewonnen en J. P. Schik, die het kampioenschap voor Gloster Coronas mee naar Breda heeft genomen. Goed gedaan heren en proficiat!

Ook de schrijver was gelukkig genoeg om 'n paar kampioenschappen in Antwerpen te veroveren. Na die show heb ik de Engelse keurmeesters aangesproken en hun gevraagd wat ze dachten van die T.T. en ook van de toestand van de postuurkanarielifhebberij zoals ze die gezien hadden. Ze waren beiden vol lof over de organisatie, die ze prima hadden gevonden en ook over de gastvrijheid die ze genoten hadden. Op de vogels hadden zij echter 'n beetje kritiek, speciaal op de Glosters. Schijnbaar waren vele van de aanwezige glonsters gekruist met zangkanaries waardoor het goed zichtbaar was dat ze geen zuiver ras waren. Ze waren veel te dun, met nauwe koppen en grote snavels. Een gloster moet 'n nogal kleine korte gedrongen vogel zijn, met dikke nek en brede kop en kleine korte snavel. De gemiddelde zangkanarie ziet er gewoonlijk heel anders uit. Hij is veel langer en dunner en heeft 'n veel slankere nek met nauwe kop en naar verhouding een grote snavel. Het is natuurlijk mogelijk dat af en toe een goede gloster, uit de bus komt d.w.z. een die er op het oog goed uitziet, maar over het algemeen valt met gloster x zangkanarie helemaal niets te bereiken. Door deze kruisingen wordt het gloster ras verknoeid en ook de betere jongen hiervan zullen geen goede glosters voortbrengen als ze met hen gaan kweken.

De kwaliteit van de andere Engelse Postuur kanarie was over het algemeen beter dan die van de glosters en speciaal de Borders vonden de keurmeesters beter dan ze tot nu toe op het vaste land van Europa hadden gezien.

Tussen de lichtgekleurde vogels waren er verschillende die een grijsachtige kraag hadden. Dit is niet zo bijzonder erg, maar vergeleken met een vogel die een week voor een T.T. gewassen werd is het verschil erg merkwaardig. Voor diegenen die in een stad wonen, of nog erger, die in een echte fabrieksstad wonen, is het gewoonlijk nodig om vogels die gedurende december of nog later naar een T.T. worden gestuurd te wassen ongeveer een week vóórdat ze weggestuurd zullen worden. Door het stof dat er in een stad zweeft, worden ze nogal vuil, ook al wordt ze iedere dag de kans gegeven om zelf te baden. Het wassen van vogels is niet erg moeilijk en zal in een volgend artikel wel beschreven worden.

Op de Wereld Kampioenschappen in Portugal waren er ook een behoorlijk aantal Engelse Postuur kanaries te bewonderen. Alles bij elkaar waren er niet minder dan 75 Nederlanders die vo-

Wessel

De

gels naar deze kampioenschappen hadden gestuurd, wat geweldig was en ze hebben ook 6 kampioenschappen en een gelijk aantal tweede en derde prijzen weggesleept. Proficiat vogelvrienden!

Helaas was er maar één die Engelse of andere postuur kanaries stuurde, wat ik bijzonder jammer vond. Kom aan postuur kanarie liefhebbers, bent niet bang en stuur ook uw vogels naar deze internationale Tentoonstellingen. Laat iedereen zien dat ook in Nederland de postuur kanaries niet achterstaan. Schijnbaar bent u bang dat u een slecht figuur zult slaan, maar vreest niet, want het zal waarschijnlijk veel meer meevallen dan u schijnt te denken. Verschillende Engelse liefhebbers hadden deze keer ook voor de eerste maal vogels naar een C.O.M. show gestuurd, nadat ik ze een beetje aangepraat had. Zij dachten ook dat hun vogels niet goed genoeg zouden zijn, maar toch hadden ze behoorlijke punten gehaald. Het is een grotere prestatie om 85 punten te halen op een T.T. dan om kampioen te worden op een T.T. waar er misschien een dozijn of nog minder aanwezig zijn.

In Portugal waren er 133 Engelse Postuur kanaries en ook nog 40 Postuurkanaries van Europese rassen. Dit getal viel mij erg tegen, maar dat maakt het voor ons veel gemakkelijker om dit aantal te verdubbelen als de Wereld Kampioenschappen in 1973 naar Nederland zullen komen. Ik voel zeker dat we in Nederland het Portugese aantal minstens zullen verdubbelen. Ik zeg minstens, want dan zullen we een bijzondere goede kans krijgen om de wereld te laten zien, dat de postuur kanaries onderweg zijn en dat inderdaad deze liefhebberij daar ook tot een bijzonder goede stand is gebracht.

Op een gebied hebben de Nederlandse vogelliefhebbers een goede voorsprong met hun hobby vergeleken met andere landen en dat is, dat we een grote bond hebben van ongeveer 40.000 leden. Met zo'n sterke vereniging als de N.V.v.V., waarin nu ook speciaalclubs zijn ondergebracht, kan ik geen enkele reden zien waarom onze tak van de vogelliefhebberij niet vlug en voorspoedig vooruit zal gaan.

In februari 1969 kreeg ik van een vriend een paar groenlingen die hij pas had gevangen.

Ik huisvestte deze in een volière met kunstverlichting. In de volière zaten nog 8 kanariepoppen, 1 span meeuwtjes en 1 span zebravinken en een Japanse nachtegaal. Vanaf de eerste dag zaten zij heel rustig op de hoogste tak in de volière en vlogen er zelfs niet vanaf als ik binnen kwam om te voeren of schoonmaken. In maart werden de kanariepoppen er uit gevangen om naar de broedkooien te verhuizen. Ik plaatste daarna gesloten en half gesloten nestkastjes in de volière en hing daar tussen 3 kanarienesskastjes, in de hoop dat de groenlingen tot nestelen zouden overgaan. De zebravinken en meeuwtjes zaten spoedig op eitjes maar de groenlingen bleven te komen om te eten. Half mei kwamen de eerste jonge kanaries in de volière en een paar uur later waren de groenlingen druk bezig om de bedelende jonge kanaries te voeren. Van die dag af vlogen zij druk in de volière rond. Spoedig daarna was de pop bezig om een nest te bouwen. Daarvoor gebruikte zij alles wat zij

GROENLINGEN

maar te pakken kon krijgen tot lege trosgiersthalm ten toe. De binnenkant werd afgewerkt met uitgeplozen touw, dat ik in een ruijje opgehangen had. Na 2 dagen lag het eerste ei in het nest dat er blauwachtig met rood-bruine stippen aan de achterkant er op, uitzag. Bij nestcontrole, zes dagen later, waren er 5 eitjes. Omdat te controleren moest ik de pop van het nest nemen om te kunnen kijken. Dat vond ik wonderlijk voor vogels die pas waren gevangen om zo mak te zijn. Na 15 dagen broeden hoorde ik een zwak gepiep en toen de pop even het nest verliet zag ik dat er 5 jongen waren. Als voer gebruikte zij tropisat- en volièrezaad en zonnebloempitten. Veel halfrijpe gras en onkruidzaden en meelwormen. Opfokvoer of universeel gebruikte zij helemaal niet. Als groenvoer: vogelmuur, sla, andijvie en spinazie. Ook van een appel die ik opgehangen had werd veel gebruikt. De jongen hadden harde goedgevulde kroppen en groeiden uitstekend. Na 14 dagen verliet de eerste het nest en 2 dagen later volgde de anderen 4. De pop begon spoedig aan een nieuw nest terwijl de man de jongen verzorgde. De tweede broed leverde weer 5 eitjes op waarvan er 3 uitkwamen. Ook deze werden prima verzorgd en vlogen na 14 dagen uit. Van de 8 groenlingen bleken er 6 mannen bij te zijn, die ik aan andere liefhebbers kado heb gedaan. Het ouderpaar probeer ik dit jaar weer tot kweekresultaten te verleiden.

Verspreidingsgebied:

Tropisch Noord Australië uitgezonderd Cape York Peninsula en zuidelijk in kleine aantallen tot de Dawson rivier (Qld).

Bijzonderheden:

Terecht ook wel genoemd Blood Finch. Paargewijs of in kleine vluchtjes. Veelal voorkomend in de graslanden langs de waterloopjes en ook in de Pandanus palm bomen, levende van graszaden en zaden van andere planten en insecten.

Nest:

Omvangrijk en flesvormig samengesteld van gedroogd gras, kleine stukjes schors en bladeren en van binnen afgewerkt met fijn gras en veertjes. Meestal gebouwd in hoog gras- struiken of in Pandanus palmbomen.

Eieren:

5 t/m 8 witte eieren. Broedduur 12 - 13 dagen en broedtijd van Augustus tot December.

Terecht wordt er geschreven dat men bij het zien van deze vogels onder de indruk komt van hun kleurenpracht en wanneer ze in de zon zitten zal men bij het zien van deze vogels begrijpen waarom men ze ook wel „Blood Finch” noemt.

Wat hun verzorging betreft stellen ze niet meer eisen dan de andere Australische vinken. Met een goed zaadmengsel en een krachtvoer hetwelk men vermengt met een weinig gekiemd zaad en wat levend voedsel kan men deze vogels in topconditie houden.

Ondanks het feit dat men in de meeste lectuur kan lezen dat ze zelden baden durf ik gerust te stellen dat dit niet juist is en dat het verstrekken van dagelijks vers badwater een levensbehoefte voor hen is. Mineralen mogen nooit ontbreken en vooral vóór en tijdens de kweekperiode kon ik waarnemen dat ze gróte hoeveelheden kalk gebruikten. Door mij werd dit verstrekt in de vorm van een goed merk mineralenmengsel en eierschalen waarin nog een beetje eiwit zat.

DE ZONASTRIDEN

(Neochimia phaeton)

G. v.d. Watering

Ook aan de temperatuur stellen ze geen hogere eisen dan de andere Australische vinken. Een gemiddelde van 18 à 20 graden is ruimschoots voldoende en bij deze temperatuur gaan ze vrij gemakkelijk tot broeden over. Men kan hiervoor ruime broedkooien of kleine voliëres gebruiken. De resultaten zijn vrijwel hetzelfde. De eieren worden overdag alleen door de pop bebroed en als de pop haar nest verlaat om te eten en te drinken neemt de man haar taak over. 's Nachts zitten beide op het nest.

Als na ongeveer 13 dagen de eieren uitkomen moet men zorgen dat er levend voer aanwezig is want voor de opbouw van het lichaam kunnen jonge zonastriden het niet stellen zonder levend voer. Ook moet men dan dagelijks regelmatig vers eivoer verstrekken.

Na ruim 3 weken vliegen de jongen uit en ik geloof niet dat er meer vogels zijn die dan zo bezorgd zijn voor hun jongen, als de zonastriden. Na ongeveer 5 weken breekt er een moeilijke tijd aan, want vóórdat de oude vogels aanstalten maken om met het volgende broedsel te beginnen moet men het nest verwijderen, omdat dan alleen de jonge vogels nog die verzorging krijgen die ze absoluut nodig hebben tot het z.g. zelfstandig zijn. Zodra ze zover zijn kan men het beste de oude vogels in een andere broedkooi of voliëre plaatsen waar ze weer vrij spoedig met broeden zullen beginnen, terwijl de jongen dan in een voor hen bekende omgeving kunnen blijven. Men kan dan ook een slaapnest aanbrenge en hiervan maken ze dankbaar gebruik. Na enkele maanden begint de rui en mits men het dierlijk voedsel niet vergeet zal deze vlot verlopen. Doordat de mannen dan rode borstveertjes en de popjes grijze borstvlekjes met witte stipjes krijgen is het geslacht dan reeds vrij eenvoudig vast te stellen.

Over het agressief zijn van deze vogels meen ik te kunnen schrijven dat dit nog al mee valt. Bij elkaar gehouden in een ruime kooi of voliëre komen er wel eens schermutselingen voor, maar gewonde vogels heb ik nooit gehad. In een voliëre met een gemengde bevolking zijn ze tegenover de meeste vogels wel agressief. Bij mij hadden ze echter voor een koppel zwartbuikvuurvinken en een kanarieman een heilig ontzag en ze meden dan ook de directe omgeving van deze vogels. Hun schuwheid tegenover hun verzorger verandert vrij vlot in een soort brutaliteit vooral wanneer men hun leert de meelwormen door de tralies aan te pakken.

Al met al zijn het vogels die mede hun pracht en hun grote broeddrijf de volle aandacht waard zijn.

Ussel

De

Vederstructuur

W. Beckmann

(deel 2)

De agaatkanarie en de grijze zebravink

Door een mutatie kan de vorming het roodbruine phaeomelanine in de baarden verhinderd worden, waardoor de totaalkleur van het vleugeldeek grijzer wordt. De erfelijke factor die deze vorming van het phaeomelanine verhindert noemt men bij de kanarie de 1ste reductiefactor en bij de zebravink het minimaal bruin. Anders gezegd, de agaatkanarie en de zuiver grijze zebravink.

doorsnede baard rugdekveer Zilveragaat, kantveer 1.500 x

Een foutieve kweekwijze zou zijn deze vogels met minimaal bruin voor de kweek van bruine kanaries en bruine zebravinken te gebruiken.

Wat is nu het geval?

De mutatie die ons de bruine kanarie en de bruine zebravink heeft gegeven, berust op een geheel ander verschijnsel. Deze mutatie tast alleen de kleur van het zwarte eumelanine aan en verandert deze zwarte kleur in bruin eumelanine. In het vorige artikel, op de kleurdias heeft u kunnen zien dat het zwarte eumelanine zich hoofdzakelijk in de haakjes bevindt en in de basis van de baarden die de strepen vormen. Gebruiken we nu agaatkanaries of grijze zebravinken met minimaal bruin (dus min. roodbruin phaeomelanine) voor de kweek van bruine kanaries en zebravinken, dan kweken we fletsbruine vogels.

Bij bruine kanaries en bruine zebravinken hebben we te maken met „twee soorten” bruin melanine, nl. het zich in de baarden bevindende roodbruine phaeomelanine en het tot bruin gemuteerde eumelanine.

De slecht gekleurde bruine kanaries en zebravinken bezitten bijna kleurloze baarden, in combinatie met zandkleurige haakjes. De goed gekleurde

bruine kanarie en zebravink bezit roodbruine baarden en zandkleurige haakjes. Dia a toont u de doorsnede van een baard en haakjes van een behoorlijk gekleurde zilver agaatkanarie. Vergelijkt u deze doorsnede met de doorsnede van de harzerkanarie in het vorige artikel, dan ziet u duidelijk dat het roodbruine phaeomelanine bijna geheel in de baard ontbreekt. Dit wordt veroorzaakt door de 1ste reductiefactor. Dia b toont u een doorsnede van dezelfde baard, maar dan meer naar de streping genomen, vandaar het in de baard aanwezige zwarte eumelanine. . . Ook kunt u, indien u de foto's vergelijkt, zien dat de melanisatie van de haakjes van de harzer even sterk is als de melanisatie van de haakjes van de agaat, ergo, de 1ste reductiefactor tast de melanisatie van de haakjes niet aan. We moeten er echter wel rekening mee houden dat de reductiefactor variabel is, wat de vele slecht gekleurde agaten bewijst.

De kleur van de roodbruine phaeomelanine verschilt in grote mate van de kleur van het tot bruin gemuteerde eumelanine. Dit kleurverschil moet men niet onderschatten. Zien we het roodbruine phaeomelanine in sterke concentratie, zoals aanwezig in de baarden en haakjes van de flanktekening van de zebravink dan krijgen we een idee van de kleursterkte. Een dergelijke sterke concentratie zullen we echter nooit (of nog niet) op het vleugeldeek van resp. de bruine kanarie en zebravink zien, want in de bevedering van de flanktekening van de zebravink is niet alleen een sterke concentratie phaeomelanine in de baarden aanwezig, maar ook de haakjes bevatten een sterke concentratie phaeomelanine.

Er zijn niet veel ideaal gekleurde agaten, velen

doorsnede baard nabij hart rugdekveer Zilveragaat 1.500 x

zien we met te veel bruin in de rug, wat wijst op een niet totale reductie van het roodbruine phaeomelanine uit de baarden. We kunnen dan ook bij dergelijke reductiefactoren nooit zeggen dat ze voor 100% hun werking uitoefenen, was dat zo dan zou iedere kanariekeker ideale agaten kunnen kweken en was de aardigheid van de kweek er gauw af.

Nog eenmaal de raad, probeer nooit goede bruine kanaries of bruine zebra-vinken te kweken met vogels die ook de 1ste reductiefactor bezitten, op die manier spannen we als het ware het paard achter de wagen. Dan gebruiken we voor de bruinkweek vogels waaruit we met alle ge-

weld eerst het roodbruine phaeomelanine hebben gekweekt en proberen we met het flettere zandkleurige eumelanine een eerste prijsje in de wacht te slepen. Dat gaat toch niet?

Nogmaals; zowel bij de kanarie als bij de zebra-vink hebben we te maken met twee totaal verschillende soorten bruin melanine.

a/ Het roodbruine phaeomelanine, dat zich hoofdzakelijk in de baarden bevindt, en dat door de 1ste reductiefactor wordt aangetast.

b/ Het zandkleurige bruine eumelanine, dat een gemuteerde vorm is van het zwarte eumelanine en dat zich hoofdzakelijk in de haakjes bevindt, wordt vervolgd.

BOEKEN NIEUWS

Van **Uitgeverij C.A.J. van Dishoeck** in Bussum ontvangen wij „Voliérevogels in hun stamland“ van **M.de Jong**. Terecht merkt de auteur in zijn voorwoord op dat er vele boeken zijn over de verzorging van kooi- en volièrevogels, maar dat in deze boeken vrijwel geen aandacht besteed wordt aan het leven van de vogels in het land waar zij vandaan komen. Toch is ook deze kennis belangrijk voor de vogelliefhebber, niet alleen als wetenswaardigheid, maar het kan voor vele serieuze kwekers aanknopingspunten geven om hun vogels zodanig te huisvesten en zodanige omstandigheden te scheppen dat de vogels eerder tot broeden komen. Op de hem eigen enthousiaste wijze, in de prettig leesbare stijl, die wij kennen van zijn artikelen in ons blad, vertelt de Jong op welke wijze en onder wat voor omstandigheden vele bekende exotische vogels in hun stamland leven. Dat hij voor een belangrijk deel kan putten uit eigen waarnemingen is uiteraard bijzonder belangrijk en maakt het geheel veel levendiger. De prijs bedraagt slechts f. 3,95.

Bij **Uitgeverij L.S.M.** te Gorssel verschijnen nu regelmatig de afleveringen voor de vierde band van de „Encyclopedie voor de vogelliefhebber“.

Wie gedacht had dat in de drie reeds verschenen delen echt wel alle vogels behandeld werden, zal ontdekken dat er voor dit vierde deel

NATUUR

*De nacht fluistert zwarte stilte
over het maanweerkaatsend meer
briesjes brengen koude kilte
duwen het riet steeds heen en weer
vaag geruis verkeert in klotsen
tegen de groene waterkant
kikkers gaan hun tonen kotsen
in het vlakke polderland
vogels rusten van het vliegen
vliegen van hun zoemendans
zachtjes moet het groen hen wiegen
tot de warme zonneglans
dan weer komt natuur tot leven
na haar schijndood van de nacht
trillend gaan geluiden beven
het licht der zon betreft de wacht
blij nu vliegen vogels uit
klauterend klimt de zon omhoog
alles zoekt naar levensbuit
onder de wijde hemelboog
natuur komt zo weer tot een leven
alles is weer mooi en fijn
alles weer in bloei verzezen
opdat wij gelukkig zijn.*

toch nog genoeg interessante vogels overgebleven zijn. Wij ontvangen de derde en vierde aflevering. In de derde aflevering worden o.a. een aantal roofvogels, pelikanen, fregatvogels, pinguïns, toerako's en koekoeken behandeld. In de vierde aflevering maken we o.m. kennis met een groot aantal tropische duivensoorten en lori's. Iedere aflevering omvat naast de tekst een aantal pagina's zwart-wit foto's en een tweetal kleurplaten.

De Encyclopedie voor de vogelliefhebber wordt samengesteld door A. Rutgers en de prijs bedraagt f. 5,25 per aflevering, excl. BTW.

Nuttige wenken bij de kanariekweek

Deel 3

door Th. Buijnaers

De Geslachtsgebondenvererving:

Vele schijnbare afwijkingen bij vererving berusten op geslachtsgebondenheid, ook bij onze kanarievogels.

Geslachtsgebondenheid, betekent letterlijk bij onze vogels; Div. effectoren met een bepaalde kleur, vorm, bevedering, hoedanigheid of eigenschap, zetelen als beginstadium op de X kern van het geslachtschromosoom, welke aan het nageslacht kunnen worden doorgegeven.

Ik schrijf **kunnen** daar het niet altijd zeker is dat deze mede overgaan. Het geslacht bij kanarievogels wordt bepaald door de pop, reeds voordat de eigenlijke bevruchting plaats vindt.

Dit is mogelijk, daar bij bevruchting een pop een volle X kern kan afgeven of een ledige Y kern.

Een man kan alleen bij vogels een volle X kern afgeven.

Bijv. gaat bij bevruchting een kern van de man samen met de X kern van de pop krijgt men een mannelijke nakomeling. **X - X = Man.**

Gaat echter de Y kern van de pop mede over dan krijgt men een vrouwelijke nakomeling. **X - Y = Pop.**

De geslachtsgebondenfactoren zetelen in de kern van het X chromosoom. Bij het samengaan van de X kern van beide partners, krijgt men een mannelijke nakomeling, waarbij men de div. dominante factoren als verschijningsvorm kan waarnemen. Dit kan gesplitst van beide kernen naar voren komen. Wel kunnen er recessieve factoren aanwezig zijn, waardoor bij verdere teelt deze man split is voor deze eigenschap. **Recessief** = terugblijvend. **Dominant** = Overheersend. Dus bij verdere kweek met zo een man kunnen er andere kleuren naar voren komen dan hij laat zien.

Bovenstaande lijkt erg ingewikkeld, maar is in feite eenvoudig. Ik zal dit door enkele fokcombinaties duidelijk maken.

Bij de kleurkanaries onderscheiden wij twee soorten, de vetstof en gepigmenteerde kanaries. Vetstofvogels zijn die welke geen melanine = pigment in hun verenkleed tonen, maar alleen carotinoïden = vetkleurstof.

Gepigmenteerde zijn die vogels welke buiten de bovenvermelde vetstofkleur hiernaast een jasje aanhebben van melaninen = pigment welk bestaat uit korrelachtige kleurstoffen.

Bij de gepigmenteerde kleurkanaries bevinden zich op het X chromosoom die kleurkiemen welke geslachtsgebonden vererven.

Ook onze vetstof-kanaries hebben deze melaninen-kiemen, maar komen niet tot ontwikkeling als

verschijningsvorm. Deze zijn herkenbaar aan de donkere ogen. Hierin komen nl. wel de pigmentstaafjes tot ontwikkeling.

Door de wetenschap dat er een bepaalde groep melaninen geslachtsgebonden vererven, is het mogelijk om nestjongen reeds bij of kort na de geboorte te selecteren op het geslacht.

Ter voorbeeld de navolgende fokcombinaties:

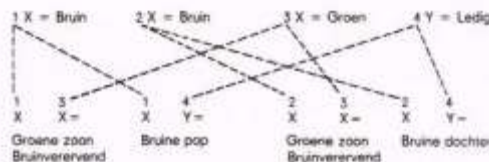
Homozygote = zuiver verervende bruine man en een **Heterzygote** = meervoudig verervende bruine man met een **groene** pop.

De homozygote bruine man heeft twee X kernen met dezelfde inhoud. **X - X**

De groene pop een volle X kern en een ledige Y cel. **X - Y**

Ter verduidelijking gaan wij deze kernen nummeren.

Homozygote bruine man:

Bij het samengaan van bovenvermelde gameten kunt U zien dat al de zonen groen zijn, met daarnaast latent in het bezit van de bruinfactor. Deze is als verschijningsvorm groen omdat deze kleur domineert over bruin.

Al de vrouwelijke nakomelingen zijn bruin omdat de man in dit geval niets anders kan afgeven en de andere cel of kern ledig is.

De volgorde van dominantie als verschijningsvorm bij onze kleurkanaries is: Groen is dominant over Agaat, Bruin en Isabel.

Bruin en agaat is dominant over Isabel.

Gaat Bruin met Agaat samen krijgt men weer groen, hetgeen U verder in dit relaas wel duidelijk zal worden.

Tweede fokcombinatie: Isabelvervend

Heterzygote bruine man

1 met 3 = Groene zoon bruin verervend (heterozygoot)

1 met 4 = Bruine dochter.

2 met 3 = Groene zoon **Isabel** verervend. (heterozygoot). Deze zoon wordt in de vogelwereld *Passe-Partout* genoemd, daar hij buiten de vermelde kleuren bij het verwisselen van factorenparen in de gameten, ook nog bruin en aagaat kan erverven. *Passe-partout* wil zeggen voor alle gebruik dienende. Maar ook hier op komen wij terug.

2 met 4 = Isabel dochter.

Dus ook uit het tweede voorbeeld ziet U dat al de groene nakomelingen mannelijk zijn en de bruine plus de isabel vrouwelijk. Is echter de kleur van de man dominant ten opzichte van de

vrouwelijke partner dan kunnen er bij heterozygote mannen ook mannelijke nakomelingen komen anders van kleur dan de vader of moeder.

Zo zijn er legio voorbeelden welke praktisch en theoretisch te verwezenlijken zijn bij de kleurkanariëkweek.

Nogmaals het is zeer nuttig dat ieder serieuze kweker zich de beginselen der erfelijkheidsleer eigen maakt, zodat hij bij de kweek weet wat hij doet, waardoor hij div. mogelijkheden kan benutten welke de kanaries kunnen bezitten. Door de nodige theoretische kennis in combinatie met de praktijk, kan hij alleen maar zijn voordeel behalen.

Wordt vervolgd

EEN WERELDRECORD

Begin december vorig jaar werden bij de wereldberoemde veiling Sotheby in Londen 4 delen van „Birds of America” van John James Laforest Audubon geveild en brachten het record bedrag van £ 90.000.— (bijna f 800.000.—) op. Het werk werd uitgegeven tussen 1827 en 1838, de oplaag bedroeg slechts 110 exemplaren.

Het werk werd verkocht aan een handelaar in zeldzame boeken in Chicago, Mr. Nebenzahl, die na de aankoop vertelde dat hij bereid was het weer te verkopen. Iets voor u?

Een zeldzame zaak in mei

Door een druktechnisch abuis is het mei-nummer van „Onze Vogels” bijna drie weken te laat ter post bezorgd.

De directie van Drukkerij Steens n.v. biedt u hiervoor haar verontschuldiging aan.

SLECHTVALK, LAMMERGIER EN RAAF

In Italië heeft de politie in de afgelopen zomer enige groepen uit Duitsland afkomstige „vogelvrienden” aangehouden. Ze waren er op uit — naar het schijnt in opdracht van enkele gewetenloze Duitse dierenhandelaren — o.m. bij Gaeta en Sapri (Salerno) horsten van de slechtvalk (*Falco peregrinus*) te plunderen. Van een voorgenomen bezoek aan Sardinië verwachtten zij een oogst aan eieren en jongen van de lammergier (*Gypaëtus barbatus*) en de raaf (*Corvus corax*) (uit: Panda Nieuws)

BOEKENNIEUWS

Bij L.J. Veen's Uitgevers Mij te Amsterdam verscheen „Fazanten en Pauwen” door R.R.P. van der Mark.

De auteur is een specialist op dit terrein en zijn deskundigheid komt in dit veelomvattende boek dan ook goed tot uiting. Uitvoerig wordt aandacht besteed aan de volière, aanschaf van de vogels, voeding, kweek en kunstmatig broeden. Vervolgens worden uitvoerig alle fazanten en pauwen onder de loupe genomen. Het werk is voorzien van vele foto's en kleurplaten, waarbij vooral de kleurplaten die gemaakt werden uit Elliot's beroemde werk „A Monograph of the Phasianidae” erg fraai zijn. Dit standaardwerk kunnen wij onze lezers van harte aanbevelen.

De prijs bedraagt f 24,50.

DE GRASPARKIET VAN A TOT Z

DEEL 1

De ontwikkeling van de grasparakietensport

Men mag het een toevaligheid noemen, dat de grasparakiet juist in het enige werelddeel, waar hij in het wild niet voorkomt, zo populair is gemaakt.

1840 Mag dan niet zo'n bekend jaartal zijn als bijvoorbeeld 1600, maar toch begon in dat jaar de zegetocht van de grasparakiet.

We mogen dit jaar, waarin voor het eerst grasparakieten in Europa geïmporteerd werden, gerust als het geboortjaar van onze sport beschouwen.

Het was de kunstenaar en reiziger John Gould, die een paartje meebracht, hetwelk door zijn zwager Charles Coxon in Australië was gekweekt.

De grasparakiet komt in Australië veelvuldig in het wild voor. Zij leven daar aan de oevers van rivieren en meren in kolonies van soms meer dan duizend stuks.

De oorspronkelijke kleur is lichtgroen. Het groen, dat overeen komt met de groene kleur van gras.

Zij leven van het halfrijpe gras en trekken, wanneer er niet voldoende voedsel meer is, naar andere gronden. Zij brengen in het wild twee broedsels per jaar groot. De broedtijd is volkomen afhankelijk van de voedselvoorraad, meestal een nest in het voorjaar en op een andere plaats in het najaar, het tweede nest.

De eerste grasparakieten, welke naar Europa kwamen, waren lichtgroen van kleur, maar later zouden door mutaties steeds méér kleuren ontstaan.

Het eerste koppeltje grasparakieten verwisselde van eigenaar voor fl. 250,—. U moet deze prijs zien tegen een achtergrond van een loon van de arbeiders van fl. 6,— tot fl. 10,— per week.

Begrijpelijk is dat, nadat Gould het eerste paartje meebracht en voor een zéér goede prijs kon

verkopen, er meer liefhebbers kwamen.

Er werden grote aantallen geïmporteerd vanuit Australië, hetgeen dan ook direct op de prijzen van invloed was. Veel vogels werden er in Australië gevangen. Zoveel zelfs, dat de prijs in Europa terugliep tot enkele guldens per stuk.

Het mag een wonder genoemd worden, dat gezien het verloop van het transport, nog zoveel vogels levend Europa bereikten.

De vogels werden soms met honderd stuks in een kist van één kubieke meter inhoud gestuwd, waar over men gaas had gespannen.

De tocht welke de vogels moesten maken, kon soms drie tot vijf maanden duren.

De vogels kregen in die tijd niets te drinken, terwijl het voer ook dikwijls van slechte kwaliteit was.

In 1855 werden de eerste jongen gekweekt in Duitsland. Al spoedig volgden er meer kweekresultaten, zodat er allengs grote kwekerijen op gang kwamen in Engeland en op het continent.

Dit deed de prijs van de grasparakiet tot 'n ongekend laag niveau dalen, zodat de importen vanuit Australië stil vielen en de handel in deze vogels lang niet zo aantrekkelijk meer was.

Toen ontstonden er de kleurmutaties, welke een tijdelijke opleving van de prijzen teweeg brachten.

Zo werd door Japanners tijdens de hoogconjunctuur in Japan honderd pond voor de hemelsblauwe en tweehonderdvijftig pond voor de kobalt-gekleurde vogels neergeteld.

Begrijpelijkerwijs bleven prijsverlagingen niet uit, nadat er veel van deze kleurslagen gekweekt werden.

We kunnen in de onderstaande tabel zien, in welk jaar en in welk land de kleurmutaties plaatsvonden.

Kleur	Jaar waarin mutatie plaats vond.	Land waar de mutatie plaats vond.
Geel	1872	België
Hemelsblauw	1878	België
Lutino	1879	Oostenrijk
Donkergroen	1915	Frankrijk
Olijfgroen	1916	Frankrijk
Grijsvleugels	1919	Engeland
Wit	1920	Engeland
Kobalt	1923	Frankrijk
Mauve	1924	Engeland
Duits fallow	1929	Zwitserland
Cinnamon	1931	Engeland
Albino	1932	Duitsland
Opaline	1933	Engeland
Engels grijs	1934	Engeland
Engels fallow	1935	Australië
Leiblauw	1936	Engeland
Grijsgroen	omstreeks 1936	Engeland
Hollands bont	1937	Australië
Geelmasker	1937	Nederland
Violet	1939	Engeland
Geel- en witvleugels	1939	Engeland
Deens bont	1940	Australië
Australisch bont	1949	Zweden
Australisch grijs	1952	Australië
Lace wing	1956	Australië
Schots fallow	1960	Amerika
Clear bodies	omstreeks 1962	Schotland
		Californië

Er zijn buiten deze mutaties zéér zeker nog meer mutaties gevallen zoals bijvoorbeeld de geelmasker-mutanten en verder ook de verschillende opaline-mutanten.

Waar en wanneer deze mutaties echter hebben plaatsgevonden is niet bekend.

De eerste grasparkiet kwam in 1864 in Engeland op de tentoonstelling. In 1925 ontstond in Engeland de eerste speciaalclub, „Budgerigar Society”, welke thans 5000 leden telt.

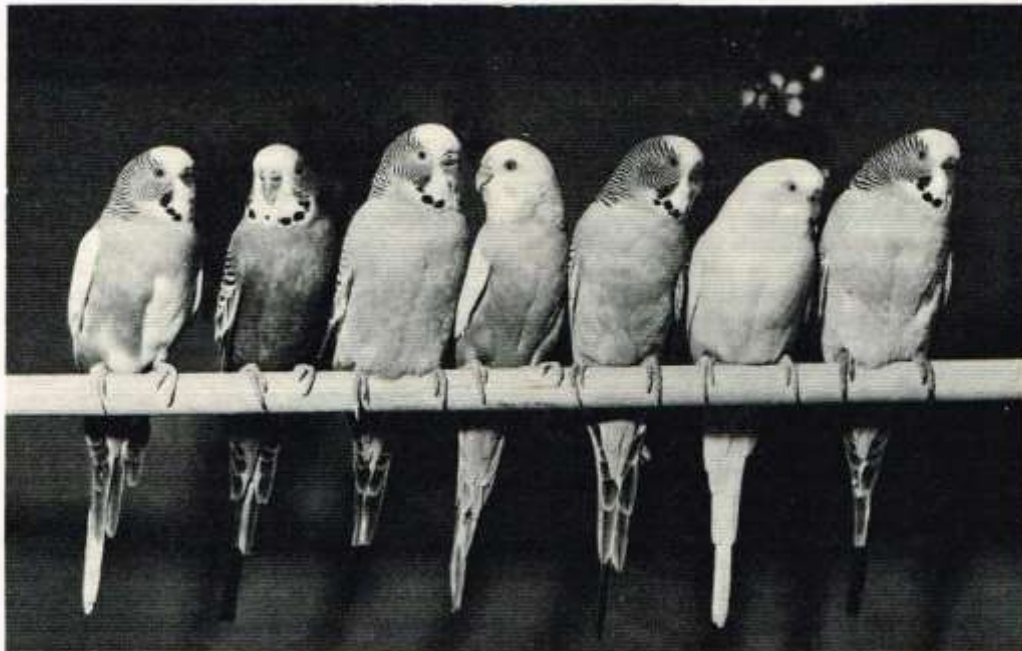
Al snel verspreidde de grasparkiet zijn grote populariteit. De oorzaak kan men vinden in zijn gemakkelijke kweekbaarheid, enorme kleurschakeringen, goed karakter als huisvogel en goed handelsobject.

Zowel op het Europese vasteland als in Engeland kweekte men in deze periode alléén op kleur.

In Engeland kwam hier rond 1910 verandering in, toen men de standaard van uitmuntendheid ontwierp en men de nadruk ging leggen op het postuur. In 1925 werd deze standaard herzien door de B.S. terwijl deze aangevuld werd met de kleur standaard en een standaardmodel. Op het postuur kweken ligt de Engelsman aanmerkelijk beter dan de kleurenkweek.

De standaardmodel is in de loop van de jaren veranderd, daar men het gestelde ideaal reeds enkele malen heeft bereikt. Thans is men weer aan een revisie van de standaardmodel toe. Hier komen we later nog op terug.

De grasparkiet is in Engeland zéér populair geworden, zowel als huisdier en als tentoonstellingsvogel. zie vervolg op pagina 271

Een stukje grond

Televisie heeft weinig of geen invloed op de kijkers? Nou, vergeet dat maar rustig. Op een zaterdagmiddag zag ik op de televisie een programma, waarbij het leven in het water werd besproken. Natuurlijk zagen we eveneens levendige en zelfs nogal slome vissen hun best doen, het voortbestaan te handhaven. Tijdens dat programma dacht ik: „Morgenochtend kan ik wel wel weer eens gaan vissen”.

Enfin, ik ging de volgende morgen op weg. Ik ga naar het water dat tussen de bouwlanden doorloopt. Het kanaal is hier misschien acht meter breed en het bouwland aan de overzijde ziet er uit, alsof men hier kort geleden heeft gerooid, of dat er oude planten uit de grond zijn getrokken.

Ik ga u niet vertellen, welke voorbereidselen ik moet doen, voordat ik met mijn hengel aan het water zit. Zullen we zeggen, dat ik nu zit te vissen? Zo mensen, turen naar mijn dobber, waar geen, of soms maar weinig beweging in komt. Logisch nietwaar, dat ik dan af en toe eens naar de overkant kijk, waar meer beweging is te zien door de vogels die daar regelmatig neerstrijken. Helemaal duidelijk kan ik de vogels niet zien. Weet je, ik ben hier maar goed vijf minuten van huis van daar. Ik ga gauw met de hengel naar huis en ik kom terug met mijn veldkijker.

Zo liethebbers, nu ben ik weer op dezelfde plaats, maar nu met de kijker. Zullen we de overzijde eens bekijken? Ik zal jullie vertellen wat hier, op een stukje onbebouwd land, voor soorten vogels komen.

Die roeken liepen hier al, hoor. Vier, zes, zeven zwartrokken lopen er over de grond. Ze kijken veel omlaag en een enkele keer zie ik, dat er iets van de grond wordt opgepikt.

De roeken beschrijf ik u niet meer uitvoerig. Op elke tocht kom ik deze vogels tegen. U kunt gemakkelijk onthouden wie de roek is. De roek is de vogel met de wijde broek. Weet u nog, de roek heeft neerhangende dijveren. De roek kennen we nu dus. Zullen we de kauw gelijk even noemen? Hij is hier niet, maar hoeveel mensen noemen de kauw, roek of omgekeerd?

De kauw is ongeveer tien à vijftien centimeter kleiner dan de roek. Laten we de kauw ook op rijm onthouden. Wel, de kauw lijdt kou. De grijze nek, tot om de oorstreek zien we grijs, valt bij deze mooie, zwarte vogel echt wel op.

Oei, kijk vogelvrienden, daar komt een kievit. Wie kent deze vogel nog niet? Vraag het eens aan enkele mensen. Mijn ervaring is dat de mensen zeggen: „De kievit? Lente natuurlijk”. Of „O ja, eieren zoeken”.

De kievit landt, vouwt de vleugels een paar keer voordat alle veren naar zijn smaak goed liggen en stapt daarna rustig over de grond. Wat valt jullie het eerste bij een kievit op? De kuif, dat ook ja. Kijk deze vogel eens. De kuif bestaat uit twee lange, zwarte punten. Zoals ik de vogel nu zie, is zijn onderlichaam wit. De hals is aan weerszijden ook wit. Van onder de snavel, over de borst naar de vleugels en de staart is de kievit zart. Zwart mag ik eigenlijk niet zeggen. Kijk eens op de vleugels, die lijken een mooie blauw-groene gloed te laten zien. De onderstaartveren zijn blijkbaar vuil. O nee, pardon kievit, dit is geen vuil, maar een oranjebruine kleur geloof ik. Onze vriend heeft waarschijnlijk genoeg gezien. Kijk, daar gaat hij. 's Jonge, wat een grote, brede en mooi afgeronde vleugels heeft de kievit. Het lijkt wel of hij hard moet werken om te blijven vliegen, maar met zo'n draagvlak wil het echt wel. Kijk de kievit maar eens na, als ze samen vliegen. Mooi, met snelle wendingen tuimelen ze door de lucht.

Nu de kievit vliegt, zien we dat de vleugeleinden een paar witte punten hebben en de witte staart is afgezet met een zwarte band. Wat een schoonheid mensen, in een vogellichaam van ongeveer dertig centimeter. Ho ho, druktemaker, doe eens iets rustiger. Hier komt net een tapuit een kijkje nemen. De vogel wipt en fladdert onrustig over de grond, met de staart breed gespreid. Ik zal proberen dit ongeveer vijftien centimeter grote vogeltje te beschrijven. Dat je snavel en poten zwart zijn zie ik wel. De rug lijkt me grijs-blauw. De stuit en de staart zijn wit. Het staarteinde niet, die is zwart met een zwarte uitloper in het midden van de staart.

Jammer, dat ik de kleinere vogels vanaf de plaats waar ik zit niet, of bijna niet kan horen. Maar de hoofdzaak is mensen, we zien vogels en wat zijn ze mooi.

Zie eens daar, mooi hè? Ik heb hem niet zien komen, maar op de ruwe grond staat een grote lijster. Veel zie ik ze niet en het lijkt wel of deze lijster dat weet. Doodstil staat hij. Ik denk dat de grote lijster bijna vijf en twintig centimeter lang is. Leuk, een groot lichaam met een vrij klein kopje, dat hij fier rechtop houdt en het lijkt wel, of zijn donkere ogen schitteren. Het bovenlichaam en de kop van deze grote lijster zijn grijs-bruin. Het onderlichaam is heel lichtbruin (isabel) en het lijkt bespat met bruine vlekken. Mooi zeg, ik zie dat hij met zijn donkere snavel een worm oppikt, die zich dicht bij de vleeskleurige poten van de lijster bevond.

Zzzzt... nu vliegt ie weg. Tje, nu is de grote lijster nog mooi. Ondanks zijn krachtige vleugelslagen zie ik, dat de voorkant van de ondervleugel een wit gedeelte heeft. Aan de buitenkant van de staart zie ik ook een paar witte plekken.

Vogelliefhebbers, ik wilde gaan vissen. Ik ben blij, dat onze mooie vogels verandering in mijn plannen brachten.

Wissel

De,

MIJN KWEK MET.

kanaries en patrijzen

Toen ik op een zaterdagmorgen in mijn voli re kwam om weer eens controle uit te oefenen, kwam ik tot de ontdekking dat een van mijn kanariepoppen ziek was. Het leek mij nogal ernstig. Het ergste was nog dat die pop een nestje met drie jongen had die juist de eerste veertjes begonnen te krijgen. Wat moest ik doen? Ik had geen andere ouderparen die jongen hadden. Een geluk, het was dat weekend mooi weer zodat de jongen het niet zo gauw koud zouden krijgen. Maar ja, wie moest ze voeren? Daar lagen ze in het nestje te piepen met niets in hun kropjes. Ten einde raad heb ik een oogdruppelspuitje gevonden, daar het puntje afgezaagd zodat de opening wat groter werd. Nadat ik van optokvoer met wat liga en lauwwater een papje had gemaakt en dit spul in het spuitje had gedaan, kon het experiment beginnen. Het ging fantastisch. Nadat de kropjes geheel waren gevuld heb ik ze terug in het nestje gelegd en met wat schuimplastic afgedekt. Ik hield het twee dagen vol en toen had ik het geluk dat er nog twee nestjes uitkwamen. Het ene koppeltje had twee en het andere drie jongen. Deze heb ik samen gevoegd en onder een gebracht. Mijn pleegkinderen heb ik toen aan het tweede ouderpaar toevertrouwd. Dit lukte ook en ze werden prima gevoerd. Inmiddels was mijn zieke pop weer genezen. Ik had haar heel kleine stukjes aspirine gegeven. Nu ze weer beter was, wilde ik haar haar jongen niet meer onthouden en heb ik deze weer terug gedaan in het nestje waarin ze waren geboren. Toen ik het popje terug in de voli re deed, vloog ze direct naar het nestje en nam de jongen weer aan. Ook de pleegouders wilden echter niet meer wijken en zo kwam het dat de jongen uiteindelijk door drie „ouders“ werden gevoerd. U begrijpt dat ze goed groot werden.

Over mijn kweek met patrijzen kan ik eigenlijk niet schrijven. Het is geloof ik, meer een geval van adoptie. Toen ik op een zondagmiddag ging vissen, hoorde ik, nabij de plaats waar ik mijn stekkie had, veel gepiep. Ik kon niet langer blijven zitten en toog op onderzoek uit. Enkele meters verder gekomen, zag ik een nestje jonge patrijzen. De ouders lagen dood; vermoedelijk door landbouwgif. Wat doe je dan? Ik heb ze meegenomen naar huis. Het waren er acht en vast niet ouder dan drie dagen. Ik meen precies op tijd te zijn geweest, want het eerste jong lag ook dood. In een hoek van mijn voli re heb ik wat zand gestrooid en daarin een klein kuiltje gemaakt. Vervolgens heb ik in de bodem van een emmer een gat gemaakt waardoor een snoer werd geleid. Aan deze snoer — in de emmer — een fitting met lamp gemonteerd. Tenslotte de emmer ondersteboven over de patrijzen geplaatst en de lamp ontstoken. Ze gingen er direct behaaglijk onder liggen. Toen kwam de moeilijkheid: wat voor voer moet je geven. Ik heb veel soorten geprobeerd en met enkele had ik succes. Uiteindelijk zijn ze groot gebracht met vele kropjes sla, boerenkool en spruitkool, haver, melde, weebree, rogge, tarwe en water.

Dat groot brengen ging overigens niet zo gemakkelijk en de tweede dag dat zij in mijn voli re onder de emmer verbleven, vond ik er twee dood. De rest was uit de directe straling van de lamp gekropen, zodat ik vermoedde dat het te warm was. Ik heb hierna de lamp steeds hoger aangebracht en hierna ging het geweldig. De zes jongen zijn inmiddels volwassen en heel mooi van kleur. Ik ben blij toch nog zes van deze vogels te hebben kunnen redden en mocht het u ook eens overkomen, dan hoop ik dat u met mijn verhaaltje iets kunt doen.

MIJN KWEK MET..

Turquosine parkieten

Onder de vele vogelsoorten die onze aarde rijk is, gaat mijn voorliefde uit naar de Australische parkietensoorten. Een bonte verscheidenheid van families, allen onderling verschillend in grootte en kleur. Van de eenvoudige grasparkiet, maar wat een verscheidenheid in kleur al, tot aan de koningsparkiet.

Een majestieuze vogel, de koning der parkieten. In mij leeft nog altijd een wens dat ik vele van die soorten zou kunnen houden. Helaas zal dit wel nooit gaan, daar het mij nu eenmaal ontbreekt aan ruimte. Ik moet mij beperken tot de kleinere vogels. In formaat gerekend loopt mijn collectie van de grasparkiet tot de stanley rosella. De laatsten hebben de beschikking over een vliegruimte van ongeveer 5 meter. De overige ruimten zijn kleiner. De nephema's zijn voor mij het meest geschikt. Aangenomen dat de vogels het gezondst blijven als zij kunnen beschikken over voldoende vliegruimte, zodat men daardoor ook de meeste kans heeft op een goede nakweek. Op 16 september 1967 kocht ik bij een vogelliefhebber in Noord Holland een stel jonge turquoise parkieten. Het waren mooie forse vogels, geboren in maart van dat jaar en volgens de verkoper niet verwant. Het laatste interesseerde mij niet zo, daar ik vaak met goede grasparkieten inteelt bedrijf. De vogels waren fors en zagen er gezond uit; dat was voor mij het belangrijkste. Thuis gekomen met mijn nieuwe aanwinst liet ik de vogels in een binnenvolière die tevens was bestemd als broedruimte voor het komende seizoen. De eerste dagen en weken observeerde ik de vogels voortdurend. Ik lette nauwkeurig op hun gedragingen en na enige tijd viel mij op dat zij, wat bouw betreft, als twee druppels water op elkaar leken. Meer en meer kwam ik tot de overtuiging dat het broer en zus zou zijn. Nogmaals, ik vond dat niet zo heel erg en rustig wachtte ik het voorjaar af. Wel bemerkte ik dat de man erg onverschillig was. Het was net of het hem geheel koud liet dat de pop er wel of niet was. Tot vechten kwam het niet, het bleef bij onverschilligheid en af en toe een grauw. Het leek mij dat zij al lang bij elkaar waren en al vanaf de geboorte elkaar niet konden luchten of zien. Ik kreeg steeds meer de overtuiging dat het vogels uit één nest waren. Zo gingen de dagen voorbij en raakte de winter voorbij. De temperatuur werd milder en april stond voor de deur. Begin van die maand bracht ik een

nestblok in de volière aan. Het blok had al gauw de belangstelling van de pop, maar de man interesseerde zich er geheel niet voor. Dat was natuurlijk al fout. Ook zag ik nooit dat de pop door de man werd gevoerd. Hij bleef afwijzend. Ondanks dat ik geen paring had waargenomen, lag op 15 april het eerste ei in het blok. Het beloofde allemaal niet veel goeds voor een eerste succesvolle broedronde. Op 20 april broedde de pop op 3 eieren. Dat getal liep op tot 6. Daar ik er vrijwel zeker van was dat de eieren niet bevrucht waren, controleerde ik na een aantal dagen het nest. Ik trof de eieren nog in een doorzichtige toestand, alsof ze pas waren gelegd. Verder broeden had dus geen zin. Ik verwijderde de eieren en mengde er af en toe een door het krachtvoer. Mei was in het land en ik besloot het nogmaals met de vogels te proberen maar nu in een andere omgeving. Ik liet ze in een buitenvolière en hing ook daarin het nestblok op een goed beschutte plaats. En toen maar afwachten. Er is een spreekwoord dat zegt: „En ze dronken een glas, en deden een plas en alles bleef zoals het was“. De koele afwijzende houding van de man veranderde niet het minst; geen voeren, geen paringen. Op 6 mei lag in het blok het eerste ei. Het werden er in totaal 5. Weer had ik weinig hoop en weer kreeg ik tot mijn spijt gelijk. Het drong nu wel tot mij door dat het dat jaar met die twee in ieder geval niets zou worden.“ En hoogst waarschijnlijk volgend jaar ook niet,” piekerde ik verder. Ze mogen elkaar nu eenmaal niet. Ik hakte de knoop maar door en besloot te zorgen dat er een andere man kwam. Hier en daar wat rond gekeken en een koop gedaan. Welgemoed fietste ik met mijn nieuwe vogel huiswaarts. De nieuwe man was iets slanker dan de vorige. Ik vond dat niet zo erg, daar de pop nogal fors was. Thuis gekomen liet ik de man los bij zijn aanstaande. Het verschil was al vlug duidelijk waar te nemen. Deze man interesseerde zich onmiddellijk voor de pop en de verstandhouding was vanaf het eerste moment goed te noemen. Geen negeren, geen snauw of grauw, maar direct samen vliegen, samen tegen het gaas en samen eten. Zo is het nu nog. Inmiddels kondigde broedseizoen 1969 zich aan. Weer maakte ik alles in gereedheid voor de dingen die komen moesten. De man was inmiddels tot voeren van zijn pop overgegaan en herhaaldelijk nam ik ook een paring waar. Op 27

maart kwam het eerste ei, op 15 mei het laatste. Zij had toen 26 eieren gelegd maar vertikte het nu om te gaan broeden. Dit terwijl zij dit het jaar daarvoor toch wel had gedaan. Voortdurend wroette zij in het nestvulsel en bedolf zo steeds haar eieren. Het meeste nestvulsel heb ik toen maar verwijderd zodat de eieren zichtbaar bleven. De oudste eieren haalde ik steeds weg. Toen zij haar twintigste ei had gelegd en nog niet broeden wilde, nam ik resolute maatregelen. Ik plaatste de vogels in een binnenvolière en verwijderde al het nestmateriaal uit het broedblok en hing het blok op. Ik moet wel zeggen dat de pop er ondanks al dat eieren leggen er nog patient uit zag. Ik maakte mij daar aanvankelijk nog zorgen over en dacht dat het de vogel wellicht zou schaden. Maar ze bleek in blakende welstand, was opgewekt en vol leven. Daarom durfde ik het aan om het maar weer in deze gewij-

zigde toestand te proberen. De man voerde de pop voortdurend. 4 Mei het eerste ei, dat later gevolgd werd door nog 5 stuks. Eindelijk ging ze tot broeden over en kwam hoogst zelden van het nest. Ik had het pleit gewonnen. Tot mijn grote verbazing kwamen alle zes de eieren uit. Uit het broedverloop van dit stel turquosines meen ik nu het volgende op te kunnen maken.

Indien men vogels uit één nest tot een broedpaar wil vormen, is het beter beide vogels eerst een poos van elkaar te scheiden. Heeft men geen belang bij inteelt, kies dan liever onverwante vogels. Het lijkt mij voorts verstandig om hen weinig nestvulling te geven. De pop kan een zeer groot aantal eieren leggen zonder dat zij daardoor in conditie noemenswaard achteruit gaat. Ten slotte, dat men nooit vlug de moed moet opgeven en steeds alles in het werk moet stellen om een paartje toch tot broeden te krijgen.

M. de Jong

Iedere vogel eet zoals hij gebekt is

deel I

Het is misschien wel eens aardig om na te gaan hoe sommige vogels hun kostje opscharrelen. Vanzelfsprekend is het niet doenlijk alle gevederde vriendjes de revue te laten passeren en daarom doe ik slechts hier en daar een greep. Laat ik maar beginnen bij de grootste groep, namelijk die der zangvogels.

In verreweg de meeste gevallen speelt de vorm van de snavel de grootste rol. Vinkachtigen — trouwens vrijwel alle zaadeters — hebben een stevige, vrij dikke kegelvormige snavel. Een prachtig voorbeeld is de appelvink; de snab van deze onze grootste vink meet aan de basis dikwijls meer dan een centimeter! Met dit lichaamsdeel is hij uitstekend in staat allerlei zaden en zelfs noten te kraken.

De zwaluwen — en ik ben zo vrij hieronder nu ook de gier- en nachtzwaluwen te rekenen, hoewel deze beslist niet tot de zangvogels behoren — hebben een betrekkelijk klein bekje, dat zo op het oog totaal ongeschikt lijkt om er tijdens de vlucht insecten mee te snappen. Maar wanneer u eenmaal een zwaluw hebt gezien met wijd geopende bek, dan zult u er stellig anders over denken. In de eerste plaats gaan de mondhoeken voorbij de ogen, in de tweede plaats kan de bovensneb opwaarts worden gebogen en tenslotte staan bij de mondhoeken nog stijve „snorharen”. Het geheel vormt dus als het ware een fuik, waaraan door vliegen, muggen of welk insect dan ook, vrijwel geen ontkomen mogelijk is.

258

Klauwieren — en daartoe behoort ook de klap-ekster — zijn echte zangvogels die zelfs de kunst van imiteren uitstekend verstaan. Maar het zijn heus geen lieverdjes! Hun ware aard wordt trouwens al enigszins verraden door de vorm van hun snavels, die echt roofvogelachtig aandoen. Zij grijpen niet uitsluitend insecten, maar attaqueren ook wel kleine vogels, muizen en kikvossen! Zij leggen dikwijls voorraadschuren aan, door de gevangen prooi te spietsen op doorns of punten van prikkeldraad. Met deze eigenaardige manier om voedsel opbergen bereiken de „doorndraaiers” twee dingen: ten eerste is de vangst vaak groter dan de behoefte en wordt het dus bewaard voor eventuele „magere tijden” en ten tweede zijn de poten te zwak om de prooi vast te houden, zoals de roofvogels plegen te doen. Daarom zetten de klauwieren het gevangene vast om zodoende er stukken van af te scheuren. Vroeger dacht men dat de klauwieren de vogeltjes alleen maar „in de zit” grepen, maar nu is gebleken, dat ze op de manier van roofvogels ook wel „in de vlucht” grijpen. Nog niet zo heel lang geleden nam men waar dat een klap-ekster een huiszwaluw pakte!

De kleine zangertjes, zoals fitis, tjiptjaf, fluister en spotvogel, jagen het liefst tussen het lover van de boomkruinen, waar zij ijverig talloze insectjes wegnappen, die zich op of onder het gebladerde bevinden. Hun priemsnaveltjes zijn daar zeer geschikt voor.

Ussel

De

De mezen staan bekend als echte acrobatjes, die voortdurend in de weer zijn, al maar buitlend rond takjes en twijgjes, speurend naar insecten, larven, eitjes en spinnetjes, die wat graag worden geconsumeerd. Gedurende de wintermaanden kan men de pimpelmezen nogal eens aantreffen in het riet, waar ze ook weer iets van hun gading weten te vinden. Op het gewone riet komt namelijk de sigaaraal voor, een spoelvormige gal, die door een vlieg wordt bewoond, 's Winters rust de made van die galvlieg op de bodem van de galkamer. Deze larve verpopt zich en vormt dan een „tonnetje” zoals bij vliegen gebruikelijk is. Maar of vriend pimpel ook weet wie daar verstoppertje speelt!

Sommige vliegenvangers — en hiermee bedoel ik uiteraard niet de kleverige gevallen, die wel eens in de huiskamer worden opgehangen — vatten post op een of ander uitsteeksel en houden scherp alles wat passeert in de gaten. Ontdekken ze een insect, dan maken ze even een kort vliegdansend uitstapje in de lucht, grijpen het prooidier en strijken weer neer op het uitgangspunt om het gevangene te verorberen voor zover dit nog niet is gebeurd. Er zijn heel wat vogelsoorten die het kunstje verstaan vliegjes en dergelijke in de vlucht te snappen. Zelfs onze huismussen kan men heel dikwijls op deze manier hun maagjes zien vullen.

Waarschijnlijk heeft u wel eens lijsters geobserveerd als ze over het gazon huppelen. Dan zal het u stellig opgevallen zijn, dat ze af en toe stil staan en intens luisteren. Dan schieten ze plotseling naar voren en grijpen een worm of pier, die zich aan de oppervlakte heeft gewaagd. Maar zo'n kronkelaar geeft zich ook maar niet zo één, twee, drie gewonnen! Kun je geloven en dan begint een geruk en getrek van heb ik jou daar! De vogel buigt zijn bovenlichaam achterover en steunt daarbij op zijn uitgespreide staart. Niet zelden breekt de worm of laat deze zo plotseling los, dat de vogel „over de wiek” gaat. Dat is altijd weer een vermakelijk gezicht! Bij de kruisbekken kruisen de onder- en bovensnavel elkaar, een uniek verschijnsel in de vogelwereld. Het lijkt

vrijwel onmogelijk om hiermee behoorlijk te kunnen eten, maar de kruisbekken weten er uitstekend weg mee. Zij wringen hun snavel tussen de kegelschubben van den- en sparappels en halen op die manier de zaadjes er uit. Hier is wel een nauwe „samenwerking” vereist tussen tong en snavelpunten. In de roodborstlegende wordt verteld hoe dit vogeltje aan zijn rode borstveren

komt. Op deze manier zouden ook de kruisbekken aan hun rode pakjes zijn gekomen en vanwege het trekken aan de nagels, die de handen van de Gekruisigde doorboorden, werden de snebhelften gebogen. Julius Moser maakte naar aanleiding van deze legende het volgende treffende gedichtje:

„Als der Heiland litt am Kreuze
Himmelwärts den Blick gewandt,
Fühlt' er heimlich sanftes zücken
An der stahldurchbohrten Hand.
Hier von allen ganz verlassen,
Sieht Er eifrig mit bemühen
An dem einen starken Nagel
Ein barmherzig Vöglein ziehn.
Und der Heiland spricht im Milde:
„Sei gesegnet für und für!
Trag das Zeichen dieser Stunde
Ewig: **Blut und Kreuzeszier!**”

Boomkruipertjes hebben een uiterst fijn, dun, spits snaveltje, dat een ietsje gebogen is. Schroefsgewijs, op echte spechtemanier, lopen deze bruine vogeltjes tegen de stammen op en houden bij tijd en wijle even stil om te morrelen in schors- of bastspalten. Meestal levert deze snuisterij wel de een of andere eterij op, want in dergelijke openingetjes wil graag wat minuscuul ongedierte zich verstoppertje.

Boomklevers, die zonder op hun staart te steunen zoals spechten en boomkruipers plegen te doen, de stammen op en af rennen, zijn verzet op diverse nootjes (hoewel ze ook insecten niet versmaden). Deze noten zetten ze klem in een spleet of iets van dien aard en hameren vervolgens het omhulsel aan gruzelementen. Ook hebben ze de gewoonte om voorraadschuren aan te leggen, maar zulke „hamsteraars” zijn er vele in de vogelwereld.

De leden van de kraaienfamilie staan bekend om hun roofzucht en zijn gehaat omdat zij zich vaak vergrijpen aan eieren, jonge vogeltjes, kleine zoogdieren enz. Toch hebben deze rovers in hun stemmige kleed ook hun goede zijden. Wij kunnen de „zwarte bende” namelijk beschouwen als een perfect functionerende reinigingsdienst! Aangeschoten wild, dat voor de jagers onvindbaar blijft, wordt door de zwartrokken opgespoord en netjes opgeruimd. De kadavers worden tot op de botjes afgekloven, zodat niets blijft liggen rotten.

Sommige kraaiensoorten zijn verzet op schelpdieren. De kleine exemplaren worden ter plaatse kapot gehakt en verorberd; de grotere nemen ze mee de hoogte in en ze laten die dan vallen op de basaltblokken, zodat de harde schaal breekt en de inhoud kan worden opgesmikkeld. (Soms komt men werkelijk domme — volgens menselijke maatstaven althans — individuen tegen. Bij Hoek van Holland ontdekte ik een bonte kraai.

vervolg op pagina 284

PUTTERS

Naast de kweek van kanaries en bastaarden van kanaries maal wildzangvogels, wilde ik het het vorige seizoen eens proberen met de wildzang zelf, met name met de putter.

Ik had de putters met diverse andere vogels in de vlucht. Toen zij aanstalten maakten elkaar met attenties te betuigen, heb ik hen apart gezet in een afgeschut gedeelte van mijn buitenvollère. Als nestmateriaal gaf ik ze woldraadjes, uitgeplouzen touw en paardenhaar. Half juni was het nestje klaar en werden er vier eitjes gelegd. Na ongeveer 12 dagen werd het ouderpaar bijzonder actief, wat er op wees dat er jongen waren. Hoeveel wist ik niet, daar ik, om de vogels niet te storen, niet tot nestcontrole wilde over gaan. Het

voeren, het grootste probleem?, leek uitstekend te gaan. Ik gaf ze vers geplukt onkruidzaad, daarnaast universeelvoer omdat ook putters, die zaadeters zijn, hun jongen levend voer geven. Als ik het kon bemachtigen, wat nogal tegenviel, gaf ik ze tevens bladluis. Het zaad van de kleine distel en de paardebloem, waar ze verzot op zijn, mengde ik door het eivoer, zodat gelijk met de zaden ook het eivoer werd gevoerd. Na ongeveer tien dagen kon ik mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en controleerde ik het nest. Er lagen twee prachtige al goed in de veren zittende jongen in. Van diverse vrienden kreeg ik de raad de jongen niet te ringen. De ouders, die nogal erg zindelijk zijn, zouden dan bij het schoonmaken van het nest, door die ringen, de jongen er uit gooien. U begrijpt dat ik, nu ik eenmaal zover was, de jongen toch graag geringd had. Bij de kweek van bastaarden had ik de ondervinding die jongen nooit eerder te ringen dan

ongeveer 12 dagen na het uitkomen. Dit ging altijd goed en ik ondervond geen moeilijkheden. Bij de putters, die na ongeveer veertien dagen het nest verlaten, nam ik het risico met ringen te wachten tot ze waren uitgevlogen. Ik bleek het goed gezien te hebben, want deze handelswijze leverde geen enkele moeilijkheid op. Er hoeft mijn inziens geen enkel bezwaar meer te zijn. Direct na het uitvliegen begon het popje met een nieuw nest dat zij vlak tegen het oude nest bouwde. Na een week lag het eerste ei er weer in. Ik liet de uitgevlogen jongen bij de ouders, want de man voerde hen voorbeeldig. Toen het

tweede nestje uit kwam, heb ik de eerste jongen uitgevangen en bij de overige jonge vogels gezet. Ze waren, na ongeveer een maand, geheel zelfstandig. Het tweede nest lukte ook weer. Nu voerde ik in plaats van de kleine distel en de paardebloem, die ik niet zoveel meer zag, de grote distel. Deze haalde ik uit elkaar en het daarop zittende ongedierte, zoals rupsen etc., gaf ik hen apart. Het werd met graagte genomen en goed aan de jongen gevoerd. Ze groeiden zeer goed op en ook het ringen verliep naar wens. Ik ben nu in het bezit van vier mooie en geringde jonge putters.

MIJN KWEK MET..

KUIF- KWARTELS

Blauwschubbenkuifkwartel

Als ik zo nu en dan de artikelen in het maandblad „Onze Vogels” van de laatste 10 à 15 jaren opnieuw lees, valt het mij op dat er zo nu en dan wel iets wordt geschreven over de Chinese dwergkwartel, doch vrij schaars over groter soorten.

Ca. 15 jaren houd ik mij o.a. zeker bezig met de kweek van kwartelsoorten. Soms zijn de broedresultaten redelijk doch meestal minder goed. Mijn mening is dan ook, dat het niet zo heel eenvoudig is met de meeste kwartelsoorten te broeden. Als men de artikelen in de diverse boekwerken op kwartelgebied eens naslaat is het één nog eenvoudiger dan het ander en gaan de meeste soorten ook in de gevangenschap spoedig tot eieren leggen en broeden over. Er is echter een „maar” aan verbonden. Ik wil niet geheel

op details hiervan ingaan, doch de hoofdzaken zijn o.a. dat de dieren paarsgewijze dienen te worden gehuisvest in een niet te kleine of lage voliëre, doch deze dient begroeid te zijn met diverse struiken, heesters, hoge grassoorten enz. enz. Bovendien dienen de dieren „droog” te lopen, gezien zij zeer slecht tegen vocht kunnen is een hooggeplaatste zitstok als overnachtingsplaats een vereiste. Tevens komt hier nog bij, dat de kuifkwartels niet winterhard zijn, dus moeten de dieren met matige tot strenge vorst de beschikking over een in grootte voldoende binnen-voliëre hebben. Het voedsel is ook geen probleem, de beplanting trekt voldoende insecten aan wat granen, zaden en bessen, en zijn er niet voldoende insecten aanwezig, dan trekt men er maar met een vlinder- of schepnet op uit en in

Ussel

De

het vrije veld slaat men er maar door de diverse grassen, en men heeft weer voldoende levend voer. 's Winters wat meer wormen en de kwartels hebben het naar hun zin.

Als ik dit soort artikelen dan lees, vraag ik mij steeds opnieuw af, welke vogelliefhebber kan hieraan voldoen. Ook al is men de gelukkige bezitter van een eigen huis met een stukje grond, dan nog zijn er allerlei verordeningen wat betreft de hoogte, de lengte, de overkapping enz. enz. Over huurwoningen zullen we het maar niet eens hebben.

Dan de ruimte. Vele van ons hebben één of meerdere voliëres, doch in ieder geval niet zoveel voliëres, dat zij een paartje kwartels afzonderlijk kunnen huisvesten. Gevolg: Er worden wat tropische- of kanarievogels, parkieten enz. bij een paartje kwartels „gezet” en van de beplanting blijft dan weinig over, terwijl de parkieten er verder wel raad mee weten. De bremsoorten, vlieren en coniferen houden het wat langer uit, doch ook deze gaan spoedig ten gronde.

Volgens mij zijn er ruim voldoende liefhebbers van kwartelsoorten, doch de meeste vogelliefhebbers kunnen niet de dieren datgene bieden wat zij als vogelsoort eisen.

Nu mijn kweekervaringen op kuifkwartelgebied. Uitsluitend dus, dat de hen de eieren heeft uitgebroed en de jonge dieren heeft groot gebracht.

De dieren zijn gehuisvesd in vluchten van 3.25 meter lengte, 1.20 breed en hoog 2.75 meter tot 3.25 meter. Een paartje kwartels plus één paartje australische parkieten zoals rosella's, eleganten enz. per vlucht. Oorspronkelijk beplant doch de struiken zijn door de parkieten vernield. De vluchten zijn op 25 cm na geheel overdekt, bodem bestaat uit grof zand en tegen het voorjaar wordt kwistig met onkruidzaden gewerkt om tot wat „grasvorming” te komen, hetgeen meestal wel lukt. Elke vlucht wordt tegen mei met enige dennen verrijkt en gezien ik niet al te moeilijk aan voldoende „miereneieren” kan komen is dit behalve zaden, groen enz. een dagelijks menu. Meelwormen kweek ik zelf, zodat elke dag wat meelwormen ook niet ontbreken.

Allereerst dan de californische kuifkwartel. Deze behoeft met zijn zwarte masker niet nader te worden omschreven. Over het algemeen broedt deze soort vrij goed. Meestal worden de eerste eieren hier en daar in het zand gelegd, doch na enige dagen heeft de hen een geschikt „kuiltje” gemaakt, soms vlak vóór de voliëredeur of midden in de voliëre, doch prompt worden de witschalige gevlekte eieren in het gemaakte kuiltje gelegd. Soms gaat zij met het achtste ei „zitten” doch dit gebeurt ook wel bij het twaalfde tot twintigste ei. Zij broedt trouw. De vogels zijn bij mij niet „vliegerig” en na 23 tot 25 dagen komen de kuikens uit. De opfok levert weinig moeilijkheden op, gezien de „miereneieren” welke zij dan wat meer krijgen en zowel haan als hen verzorgen hun kroost goed.

Natuurlijk gaan er wel eens wat dood door allerlei ongelukjes, doch ik kan gerust zeggen, dat ik over de broedresultaten van deze kwartel uiterst tevreden ben. Dan de verwante Gambell helmkwartel, een mooie rood tot olijfbroen getinte vogel. De haan heeft een zwarte buikvlek welke bij de hen ontbreekt. Ruim acht jaren heb ik het zelf broeden met deze soort geprobeerd en slechts éénmaal nl. in 1965 kreeg ik na ca. 24 dagen uit de 14 blauwachtige eieren acht jonge kuikens.

zie vervolg op pagina 271

MIJN KWEK MET..

AGAPORNIS PERSONATA PERSONATA

Sinds zo'n vier jaar ben ik de gelukkige bezitter van deze vogels. Zelden heb ik zo veel plezier gehad van een paartje vogels. Ze zien er altijd goed uit en zijn nog niet één dag ziek geweest. En dan de kleuren! Een gitzwarte kop, een gele borst, lichtgroene buik en mosgroene vleugels met daarbij een spierwit randje om de ogen en snavel. Werkelijk een zeer mooie vogel. Voor de mensen die nog niet weten waar ik over praat, ze worden ook wel Zwartmaskerdwergpapegaai genoemd. Ongeveer dertien centimeter groot maar veel forser dan b.v. een grasparkiet. In het wild komen ze voor in centraal Afrika. Het voer wat ik ze verstrek bestaat uit zaad voor grote parkieten wat dus ook wordt gegeven aan Australische Parkieten. Daarbij geef ik ze altijd een bakje zonnepitten waar ze periodiek veel of weinig van nemen. Door het voer meng ik Sinatran, Bio-Mix en wat onkruidzaad. Fruit nemen ze vrijwel niet en zeker niet van de grond af. Ze zitten trouwens toch weinig op de bodem. De voeding bij de kweek gaf problemen want een eivoer of iets dergelijks nemen ze niet. Bij toeval gaf ik ze Liga wat ze, als ze jongen hebben, zeer graag eten en in behoorlijke hoeveelheden. Zo gauw de jongen echter het broedblok verlaten is dat ook afgelopen. Het spreekt vanzelf dat U ze geregeld laat baden en voldoende kalk verstrekt. Broeden zullen ze in elk formaat kooi. Zorg U er echter wel voor dat de kooi voldoende groot is zodat ze hun vleugels kunnen gebruiken. De kweek is niet zo moeilijk daar ze in gevangenschap een behoorlijke broeddrift vertonen. Het geslachtsonderscheid is moeilijk. Een aanwijzing kan zijn de houding van de vogels. De man zit meer opgericht dan de pop, waarbij de pop wat breder lijkt. Ook kan men proberen het verschil te voelen door de pink op het bekken van de vogels te leggen. De pop zou een iets breder bekken hebben, iets wat ik echter niet geconstateerd heb. Kruisingen met andere soorten agapornissen zijn mogelijk. Helaas zijn het geen vredelievende vogels. Houdt U ze niet bij tropische vogels of zelfs bij grotere soorten parkieten want het komt U duur te staan. Ze bijten naar de poten en kunnen behoorlijke verwondingen toebrengen. Wel zijn ze bij andere soorten agapornissen te houden. Let U er wel op dat het allemaal paartjes zijn en dat ze de beschikking hebben over genoeg broedblokken liefst meer

broedblokken dan paartjes. Ik heb verschillende broedblokken en nestkasten geprobeerd maar het beste bevalt een wat groot uitgevallen grasparkietenbroedblok. Ik heb verschillende kweekbeschrijvingen gelezen waarbij mijn inziens te weinig aandacht wordt geschonken aan de vochtigheidsgraad in het broedblok. Hang het broedblok nat op en verstrek de vogels wilgentakken in een potje water. Geef ze dit gedurende de gehele broedtijd. Ze zullen er zelf voor zorgen dat de vochtigheidsgraad goed blijft. Geef U ze te weinig takken dan zullen ze een houten kooi gaan vernielen.

Bemoeit U zich verder niet met de kweek. Nestcontrole is wel toegestaan maar geen water spuiten of toevoegen, hier heb ik slechte ervaringen mee. Vlak voor de kweek geef ik ze tarwekiemolie wat de vruchtbaarheid vergroot. Nogmaals verstrek ze voldoende vochtige wilgentakken anders loopt U de kans dat U zult bemerken dat de eitjes niet uitkomen en de jongen volgroei maar dood in de eitjes zitten, daar ze zich niet konden bevrijden uit het taai en uitgedroogde vlies. Het aantal legsels bestaat uit twee tot drie. Ik laat ze maar twee keer broeden: met ertussen een tijd waarin ze weer in conditie kunnen komen. De eitjes worden om de dag gelegd en het zijn er drie tot vijf. Ze komen na ongeveer achttien dagen uit waarna de jongen nog ± drie weken in het broedblok blijven.

Een jong, vroeg uit het nest gehaald en zelf bijgevoerd wordt zeer tam. Het is altijd een zeer grappig gezicht de kopjes van de jongen voor de ingang van het broedblok te zien waarbij ze zeer eigenwijs naar buiten kijken. Haalt U na het broedseizoen het broedblok weg want anders blijven ze aan de gang en komen niet tot rust en in conditie. Ik hoop hiermee liefhebbers van dienst te zijn geweest en wens ze een goede kweek en veel plezier toe.

ONKRUIDZADEN

SISYMBRIUM

Van de verschillende soorten *Sisymbrium* zijn er meerdere bekend waarvan de zaden door de vogels worden gegeten, wij denken aan *Sisymbrium altissimum* (Hongaarse raket), *Sisymbrium officinale*, dat U op de kleurenfoto ziet afgebeeld.

Dit *Sisymbrium officinale*, dat in bloeiwijze wel wat doet denken aan het bekende herderstasje, kan 60 à 70 cm hoog worden. U kunt het vinden in wegbermen en aan de rand van bouwlanden. De dunne twijgen groeien bijna recht omhoog. De zaden kan men oogsten van juni tot oktober.

Het is bekend, dat naast inlandse vogels, de zaden worden gegeten door paapjes, Chinese groenlingen en Japanse goudvinken.

door H. J. Veerkamp

De opaal in de groenserie

Nu de laatste jaren de opaalkanarie door een wat grotere groep liefhebbers wordt gefokt en men zo langzamerhand het kaf van het koren heeft weten te onderscheiden, wordt het tijd om over te gaan tot een beschrijving van het kleurbeeld zoals we dat graag zouden zien. 'n Kleurbeeld dat foktechnisch te verwezenlijken is. Ik wil u dan ook een aanwijzing geven, in welke richting we moeten gaan fokken.

We richten onze kweek immers elk jaar op het komende t.t.seizoen. Met de door ons gefokte dieren willen we graag exposeren, doch zij zullen de kritische blikken van liefhebber en keurmeester moeten kunnen doorstaan.

In de beginperiode van de opaal was er van enige lijn in de kweek geen sprake. Men rommelde maar wat aan, experimenteerde maar raak.

Eenzijds het zoeken naar de mooiste kleurencombinatie, anderzijds was het de bedoeling om zo snel mogelijk de opaalfactor over te hevelen in de verschillende pigmentvogels. Elke vogel die de drager was van het opaalkenmerk werd gebruikt. Men was al blij als er één opaal in het nest lag. Dat zo'n opaal zich dikwijls ontpopte in de vorm van een overjarige sparappel werd graag over het hoofd gezien. We hoeven niet te verhehlen, dat er niet al te nauwkeurig werd gelet op vorm, grootte, bevedering en de daarbij behorende conditie liet nog al eens te wensen

over. Vooral de bevedering is een zorgenkindje geweest en nog komen we exemplaren tegen met een ruwe bevedering. Vooral de schouderdekveren bij de opalen behorende tot de groenserie was en is nog niet helemaal perfect te noemen. We hebben groenopalen gezien die geen gek figuur zouden slaan in een klas met Frises. Bij de bruin, agaat en isabelopaal zijn de vogels nu zo ver dat hun bevedering net zo glad is als bij de overige kleurkanaries. Men begon al te twifelen of bij de groen, blauw en bronsopaal de bevedering niet gesloten kon worden gedragen. Doch niets is minder waar, we komen reeds vogels tegen die een behoorlijk verenpak bezitten. In vergelijking met enkele jaren terug zijn we met sprongen vooruit gegaan.

Doch alle opalen zijn nog niet rijp om te showen. Strenge selectie doorvoeren is de enigste remedie om een vogel op de t.t te brengen met een strakke glanzende aaneengesloten bevedering.

We doen het zeker op de verkeerde manier als we twee opalen in de broedkooi brengen die slecht bevederd zijn. Het fokproduct zal niet veel beter zijn als het ouderpaar. Doordat we dikwijls gebruik moeten maken met hetgeen dat tot onze beschikking staat, zullen we trachten dit zo goed mogelijk te gebruiken.

En dat kunnen we doen door gebruik te maken van klassieke kleuren. Een waardevolle vogel om

als partner te gebruiken in de opaalkweek is tevens de bruinopaal. Vooral deze opaalkleur bezit over het algemeen een goed sluitende bevedering. Zoeken we het als partner in de klassieke serie, dan moeten we zorgdragen dat het ook een passende paargenoot is. Bij de opaalkweek gaat dezelfde regel op als bij de kweek van de klassieke vogels. Dus voor de kweek van blauw, of roodbrons of groenopaal, afhankelijk van de bijkleur, gebruiken we een groene of bruine vogel. Gezien de opaalfactor recessief vererft, dus zij moet dubbel aanwezig zijn wil zij zich zichtbaar tonen, bezit de gehele nateelt uit de paring opaal x klassiek uit klassieken welke split voor opaal zijn.

Paren we het volgende seizoen deze splitvogels terug aan opaal, dan kunnen we verwachten dat de nateelt bestaat uit 50% opaal en 50% klassiek split opaal.

Onderling gepaard geven de splitvogels 25% opaal, 25% klassiek en 50% klassiek/opaal.

Langs deze weg kunnen we verbeteren wat nodig is. Elke vogel hoe mooi overigens van kleur zij ook mag zijn, als het verenpak ruw en wanordelijk is doet dit ernstig afbreuk aan het totaalbeeld.

Als we ons serieus toelagen op de opaalkweek, dan is er een goede toekomst weggelegd voor deze kleurvogels. Dit jaar hebben we de eerste toppers zien verschijnen. We hebben het genoeg gehad alle enkele opalen te kunnen waarderen met 90 punten. Het bewijs is er dus dat zij mooi kunnen zijn. Dit waren dan de vogels die naar onze mening het meest nabij komen, aan datgene met kweektechnisch mogelijk is.

Als voorbeeld wil ik de opalen behorende tot de groenserie omschrijven. In grote lijnen gezien kunnen we vergelijkingen maken met de klassieke groenserie.

Bij de groenen, bronzen en blauwen stellen we de eis; donkere pootjes, tenen en snavel. Hoe

KLEURKANARIES Boven: Blauw-opaal. Onder: Groen-opaal.

donkerder deze onderdelen des te hoger zal de vogel in zijn pigmentkleur worden gewaardeerd. We spreken van maximaal pigment, 'n sterke concentratie van donkere kleurstoffen. Dit zal zich moeten laten zien in de vorm van een fijn bestreepingspatroon, zowel in het rugdek als de flanken. Daarnaast kan een duidelijke baardtekening aanwezig zijn. Bezit van deze kwaliteiten zal de opaliserende kleur ten goede komen.

In samenspel met 'n zwak geelbezit zal de **groenopaal** een zachte olijfgroene kleur ten toon spreiden. Matig bezit van schimmel zal het totaalbeeld ten goede komen. Te veel aan schimmelpartijen doet de echtgroene olijfkleur geen goed. De gelijkmatigheid van kleur gaat verloren. In verband met het bruinbelettende karakter van de opaalstructuur, zal een lichte omzoming in de vleugel en staartpennen niet te vermijden zijn.

Bij de **goudgroenopaal** streven we naar een zo hoog mogelijk geelbezit, gepaard gaande met het bezit van de intensiefactor. Staart en vleugelpennen volledig doorgekleurd. Doordat de opaalstructuur alleen direct werkt op het pigment, zal de goudtint de overhand hebben. De goudtint van de goudgroenopaal kunnen we vergelijken met een pas ontloken boterbloem. De vleugel en staartpennen vol van pigment, omzomen van deze is foutief. We hebben hier namelijk door werking van de intensiefactor te maken met een dichte concentratie van de melanine. Omzoming wijst op een niet voldoende bezit van deze factor of een tekort aan melanine.

De **blauwopaal** zal een zacht blauwgrijze kleur moeten bezitten gelegen op een zilvergrijs veld. Het bezit een van een matige intensiefactor zal de kleur het voordeligst doen uitkomen. Het spreekt vanzelf dat de aanslag minimaal moet zijn. Hoewel we bij de klassieke blauwen verschil maken tussen blauw (leiblauw) en staalblauw, wordt dit niet gedaan bij, bij de blauwopaal. Het verschil bij de klassieke blauwen is hoofdzakelijk gelegen aan de graag van intensiviteit en blauwstructuur die de vogel bezit. Zo zal de blauwe kanarie altoos nog een weinig bruin bezitten, hetgeen niet het geval is bij de blauwopaal. Het bezit van de klassieke blauwfactor is wel vast te stellen bij de blauwopaal, doch niet te onderscheiden in graderingen. Daarnaast door het bruinbelettende karakter van de opaalstructuur kan er geen bruin optreden. Bij de klassieke blauwen is het veelal een moeilijke zaak om de goede kleurbenaming te gebruiken in verband met de vele grensgevallen tussen blauw en staalblauw. Bij de blauwopaal is het geheel onmogelijk. Keurtechnisch heeft het geen enkele zin om bij de blauwopalen verschil te maken.

De **oranje roodbronsopaal** zal naast een goede roodfactor eveneens de intendiefactor moeten bezitten. Broek en dijbenen goed doorgekleurd. De vleugel en staartpennen vol van pigment.

Evenals bij de goudgroenopaal moeten we een omzoming als fout zien.

De schimmelvariteit van de oranjeroodbronsopaal zal niet kunnen ontkomen aan een omzoming, doch we moeten eisen dat de schimmelverdeling van dien aard is dat zij gelijkmatig over het gehele verenkleed is verdeeld. Te weinig of te zwaar schimmel is ongewenst. U ziet in grote trekken komt het op hetzelfde neer al bij de klassieke bronzen.

In het buitenland met name Italië, Frankrijk en België, maakt men verschil met het toekennen van kampioenschappen. Men heeft zowel een kampioenschap voor de klassieke kleuren als een kampioenschap voor de kleurkanaries niet behorende tot de klassieke kleuren.

Persoonlijk vind ik het jammer dat dit bij ons nog niet het geval is. Niet omstreden als zouden deze verschillende kleuren niet tegen elkaar kunnen kampen, doch ten opzichte van de grasparkieten, grote parkieten, agaporniden, bastaarden, zebra-vinken, vruchteneters etc. is de concurrentie van de kanarieliefhebbers op de Prov. en Bondskampioenschappen niet evenredig met de onderlinge concurrentie van bovengenoemde groepen. Het aantal kleurkanaries is veelal het grootste aandeel, en telt de meeste inzenders van dergelijke tentoonstellingen.

Dit heeft als gevolg dat in een groep van bijv. 10 tropische duiven waarvan één stuks met 88 punten gehonoreerd wordt met een kampioenschap, dus een Bondskruis, terwijl er mogelijk 40 a 50 kanaries zijn met 90 punten of meer die nog geen Bondsmiddaille toegekend krijgen.

Een goede stap in de richting zou zijn, als er naast de kampioenschappen van de klassieke kleuren, kampioenschappen worden ingevoerd voor de kleurkanaries niet behorende tot de klassieken. We menen te mogen stellen dat bij een dergelijk groot aantal inzendingen, zoals bijv. de Prov. Tentoonstelling van Brabant, Z. Holland en N. Holland, die meer dan 800 kleurkanaries exposeerden, het verantwoord is om de kampioenschappen uit te breiden. De jaren 1960-1970 liggen achter ons, jaren van grote ontwikkelingen op ons terrein. Vooruitstrevende liefhebbers hebben bewezen dat zij in staat zijn gehele nieuwe kleurvariateiten die beduidend afwijken van de klassieke kleuren te exposeren.

Laat ons een volgende stap maken in het nieuwe decennia en in navolging van het buitenland afzonderlijke kampioenschappen in te voeren. Onze kleurkanariesport zal er wel bij varen. Gelukkig zijn er stemmen opgegaan die veel voor dit idee voelen. Gezien de vooruitstrevendheid van de daarvoor verantwoordelijke mensen, hopen we dit binnenkort verwezenlijkt te zien. Aan de kwekers van de nieuwere kleuren de daad om in grote getalen hun pronkproducten ten toon te stellen.

Wissel

VOGEL KABAAL ACHTER HET HUIS

J. A. Verwey

Wat er gaande is valt slechts te gissen, maar dat er iets bijzonders aan het „mussenvlerkje" is ver-raadt hun onrustig gesjilp en scheldend getetter. Onze grauwgestreepte tijgerkat zit wellicht weer te dicht bij de leilatten van de klimop. Tussen die rankenwarreling hebben de „straatjongens" een vast logement.

Het is ook best mogelijk dat er een bruine rat rond scharrelt. Gasten die onder het zomerhuisje achter in de tuin wonen.

Het spektakel houdt aan; zo nu en dan doet een verontruste merel ook een „duit in het zakje". Hoor 'm eens honen .. king .. king .. sjink .. sjink ..; hij stikt er haast in.

Onlangs zag ik hoe een bruine rat een spreeuw greep. Op een zijwaai van een lage fijnspar, waren enkele spreeuwen bezig zich te flikflooi-en; kopje opzij .. oogje halftoe .. pootje onder vleugel door en aan die kant oor of nek rap krau-wen .... zalig.

Onder langs het klimop scharrelde een rat; drib-belde snuivend langs het pad, stond naast de den; snorren trillend omhoog en werkte zich toen langs de stam naar boven. Hij verdween tussen het groen. Opeens een bruine veeg gleed voorbij; in zijn muil greep de rat een spreeuw en verdween er mee onder het prieel. Onfeilbaar was de jager in het bepalen van de afstand; stam .. prooi .. sprong en hap.

Wie weet of probeert nu die rat een kans onder de mussen.

Als ik ga kijken zie ik alleen hoog in de takken van een pruimeboom een stelletje zenuwachtige mussen. Doch als ik nauwkeuriger rondneus, ontdek ik op een zijtak van een treurwilg, de aanlei-dende oorzaak van het vogelkabaal. Een Steenuil.

Met een beetje verbeelding lees je hem maar zo van zijn snuit dat hij de pè in heeft. Die vervelen-de straatjongens; één voor één de nek omdraai-en op klaar lichten dag, past zelfs een Steenuil niet.

Vluchten geeft nog groter tumult. Het „verstan-digste" is net doen of je al dat gesjilp niet aan-gaat.

Straks als de kans zich voordoet, schimt het uil-tje onopvallend weg tussen het groen van de klimop, drukt zich in een verborgen hoekje van de leilatten en wacht af.

Elke avond komen de onnozele mussen er sla-pen.

In hun slaapdrunkenheid beseffen ze niet eens wat er gaande is. De Steenuil plukt dan mussen uit de rankenwarreling zoveel als hij wenst.

Ussel

De Goudvink

J. D. L. Eindhoven

Ik ben van mening dat ik deze vogel nauwelijks aan u behoef voor te stellen. De Goudvink, bij eenieder wel bekend en door de wildzangliefhebbers bemind en begeerd. Wie zou deze prachtige vogel niet in zijn collectie wildzang willen hebben? Ik geloof dat dat er maar weinig zullen zijn. Gedurende ruim drie jaar was ik in het bezit van een man. Vorig jaar kon ik een eigen pop bemachtigen en u begrijpt dat ik daar bijzonder blij mee was.

Mijn woning is voorzien van een ruime zolder, die ik als vogelverblijf heb ingericht. Een nadeel is daaraan en wel dat er wat te weinig daglicht kan binnen komen. Met kunstlicht is dat euvel overigens wel op te lossen. Het is in deze ruimte dat ik mijn koppel goudvinken onderbracht, tezamen met twee koppels zebrevinken en een achtal chinese dwergkwartels.

268

Op een gegeven moment verwachtte ik in een door de zebrevinken ingericht nestje de eerste jongen. Wie schetst mijn verbazing toen ik bij controle van dat nestje geen jonge vogels, zelfs geen zebrevinkeieren, maar eieren van de goudvink aantrof. Het legsel bestond uit vier eitjes die door de pop goudvink vast werden bebroed. Ik had moeite haar van het nestje te verwijderen. Na dertien dagen waren de eitjes uit en lagen er vier jongen in het nestje. Voor mij kwam toen het probleem van het voedsel. Wat moesten ze hebben. Om kort te gaan, ik verstrekte hen gemengd voliërezaad, graszaad, onkruidzaden, zonnepitten, universeelvoer, vogelmuur, miereneieren — ongeveer twee liter per week — en een weinig meelwormen.

De jongen groeiden voorspoedig en de man voerde ze voorbeeldig. De pop trok zich op den

De /

duur niets meer van de jongen aan en was druk doende om een volgend nestje in te richten. Na enkele vruchteloze pogingen daartoe, had ze voor de tweede maal haar intrek genomen in een nestje van de zebra-vinken. Hun eieren had ze er zonder meer uitgegoid en haar eerste ei er voor in de plaats gelegd. Het bleef daarbij want de rui kwam en zij kon zich kennelijk niet méér permitteren dan te zien daar goed door heen te komen. Overigens werd dat ei nog wel bebroed en kwam het uit. Meer dan dat is er niet van geworden. Inmiddels waren de eerste jongen zelfstandig. Ik was er trots op.

Wat betreft de onkruidzaden, nog even dit: Met de huidige landbouwvergiften, kan het een levensgevaarlijke geschiedenis zijn om zo maar te gaan plukken en aan de vogels te geven. Ik meen daar iets op gevonden te hebben. Wanneer u een veldje weet waar veel onkruid groeit, u kent ze wel die braakliggende gedeelten, dan moet u daar eens kris kras door heen lopen. Daarbij goed op de planten letten. Ziet u dan sprinkhanen, vliegjes, torretjes enz. enz., dan is dat stukje land NIET bespoten. Treft u geen of zeer weinig insecten aan dan kan men aannemen dat er iets mis is.

Exotische duiven op een tentoonstelling

Zoals vele andere jaren heb ik ook dit jaar weer menig tentoonstelling bezocht. Bij al deze bezoeken is het mij weer opgevallen dat er zo weinig "bijzondere" soorten tentoongesteld worden en hiermede bedoel ik dan uiteraard, de soorten in de tropenklasse.

In verreweg de meeste plaatsen treft men overwegend kanaries op de tentoonstelling aan en is de tropenklasse klein en dan meestal niet opvallend geplaatst. Nu is dat aan de ene kant niet zo verwonderlijk, want de kanariëkwekers hebben het kweekseizoen allang weer achter de rug, ter-

door
J. H. J. Hekkert

wijl de tropenkwekers met nog niet zelfstandig zijnde jongen zitten. Maar ik mag toch wel aannemen dat de tropenkweker wel een paar jongen uit de eerste of tweede ronde heeft zitten.

Parelhalsbandduif

Maar hoe het ook zij, veel tropen treft men in de regel niet aan. De tropen die we dan nog wel aantreffen zijn overwegend Zebravinken, Jap. Meeuwen, een enkele Afrikaan en nog wat parkieten. Maar van deze parkieten dan nog maar een enkele Roodrug, Turquoise, Bourk's, Valkparkiet, Rosella en een verdwaalde Agapornis. Waar blijven dan toch de andere soorten? Komen ze niet omdat ze er niet zijn of misschien te duur zijn? Wat het is, is het, zij zijn in ieder geval op de tentoonstelling niet te zien.

De soorten die nagenoeg geheel ontbreken zijn toch wel de diverse DUIVEN-soorten; dit dan met uitzondering van het normale Diamantduifje. Maar de Zilver, Brillant, Bruine en Witte mutatiess ontbreken. Evenzo ontbreken de thans zo begeerde en regelmatig aangeboden mutaties van de Austr. parkieten.

Zijn de tropische duivensoorten soms nog onbekend of denkt men nog steeds dat zij in grote ruimten gekweekt moeten worden.

Ik weet het niet, maar wat ik wel weet is, dat de vraag klein is, evenals het aanbod en hieruit zou af te leiden zijn, dat er voor die zijde van onze liefhebberij aan de ene kant weinig animo bestaat, maar aan de andere kant kan ik uit eigen ervaring zeggen dat de diverse duiven een onbekendheid in deze sport genieten.

Dat is jammer, heel erg jammer, want het kweken van tropische duiven is een boeiend deel van onze liefhebberij. En een "liefhebberij" is het, want financieel is het minder aantrekkelijk dan b.v. Austr. parkieten of Prachtvinken, alhoewel van deze laatste soorten de "liefhebberij" danig aan het verminderen is.

Met al het voorgaande wat hier als "overpein-

zing" geschreven is, of tussen de regels door te lezen, wil ik toch een lans breken voor het tropische duifje. Wellicht doe ik dit, omdat reeds vele soorten in de loop der jaren mijn volière gesierd

hebben en bij mij nog steeds het verlangen aanwezig is, het weer eens met andere soorten te proberen.

Wilt U overgaan tot het houden en kweken van Tropische Duiven, om uiteindelijk ook eens op een tentoonstelling voor de dag te komen met iets wat een ander nog niet heeft, schaft U dan b.v. een het Senegal Lachduifje aan voor een prijs van ± f17,50 p.p. (particulier) en U verschijnt bij de komende onderlinge en evt., een districtstentoonstelling met vele exemplaren "eigen kweek".

Dit kan ik U echt wel garanderen, want tot het eenvoudigst te houden en te kweken duiven behoren deze toch wel. Zij brengen hun twee jongen goed groot en 5-6-legsels per jaar is heel normaal. U kunt van dit soort helaas niet meerdere koppels in één volière houden, maar waarom zou U ook, U behoort toch al tot de uitzonderingen.

Over het Diamantduifje behoef ik U niets te vertellen, maar gaat U eens verder met b.v. de Zilvermutatie of bent U misschien geen liefhebber van mutaties. Als dat zo is dan moet U eigenlijk ook alle Zebravinken die niet grijs zijn wegdoen en in dezelfde kist doet U dan ook Uw kanaries, vele grasparkieten en misschien Uw Gele Roodruggen.

Een ander duifje, dat bijzonder aantrekkelijk is en zijn naam eer aandoet is het Zwartmaskerduifje. Bij de duifin ontbreekt echter het zwarte masker. Dit duifje is even groot als het diamantduifje en wanneer het goed in de veren zit net zo aantrekkelijk, zo niet nog aantrekkelijker, dan het veel voorkomende diamantduifje. De moeilijkheid hierbij schijnt te zijn, dat vele aankomende liefhebbers niet weten dat het duifinnetje

geen zwart masker heeft en dat die liefhebbers deze, dan slecht te kweken vogels, niet meer willen hebben is toch logisch.

Tot de enigzins grotere soorten behoort o.m. de Austr. Kuifduif. Ook deze broedt niet moeilijk en is met zijn kuif en kleurrijk verenpakje zeer aantrekkelijk en voor de prijs van f 40,- tot f 60,- (particulier) behoeven velen het niet te laten. Wat denkt U overigens van de Austr. Bronsvleugelduiven. In de zon zittend of badend in het zand zijn deze rustige, niet vechtlustige, zeer goed broedende duiven voor hun prijs van f 70,- tot f 90,- (part.) voor diegenen die met deze tak van de liefhebberij verder willen toch nog zeer lucratief.

vervolg van pagina 262

KUIFKWARTELS

Hiervan kwamen er vijf groot. Zelfde voedsel als van de californische.

De derde soort en wel de Blauwschubbenkuifkwartel, blauwgrijs van kleur, de tint van het haantje is wat dieper, terwijl er ook een verschil van kleurdiepte onder de kin van de dieren is te bespeuren. Met enige ervaring zijn haan en hen wel van elkaar te onderscheiden. Deze soort heeft in de 14 jaren dat ik deze kwartel heb gehad, acht maal gebroed en zijn er uit de niet geheel witte van vlekjes voorzien eieren ook kuikentjes gekomen en prima groot gebracht. Minder goed was het kweekresultaat met de Douglasskuifkwartel, wederom een mooie vogel overwegend bruin van kleur met enige witte en zwarte tekening.

Bovendien heeft de haan een maskertekening. Merkwaardig is de lange bruine kuif. Deze soort heb ik vier jaren gehad, doch heeft nimmer een ei gelegd. Ook is het mogelijk, hoewel ik persoonlijk hiervan een tegenstander ben, kruisingen tot stand te brengen.

De eieren van californische x Blauwschubbenkwartel waren bevrucht en zijn in de broedmachine ook uitgekomen. De kuikens zijn echter doodgegaan. Ook van hier niet besproken soorten zijn kruisingen mogelijk en ook groot geworden, als hulpmiddel wederom de broedmachine.

Uit bovenstaand is echter wel gebleken, dat ofschoon mijn kwartels heus niet „slecht zitten” en voldoende natuurlijk voedsel krijgen, de behaalde broedresultaten niet daverend zijn. Geenszins wil dit zeggen, dat men van de kuifkwartelsoorten niet meer kuikens kan „trekken”. Doch dan dient de broedmachine te worden ingeschaald. Doch ook het machinaal broeden vereist vooral wat temperatuur, vocht, warmte en daarna de opfok jaren lange ervaring.

Een hoofdstuk apart.

Zonder eigenlijk de vele andere soorten, zoals de kleinere Vredes-, Steen-, Roest-, Talpacoti-, Peru-, Tamboerijnduifjes en de enigzins grotere soorten, de Schubbenhals-, Dolksteek-, Groenvleugel-, Guineaduif, enz. te kort te willen doen, zou ik U o.m. deze soorten die overal te verkrijgen zijn, willen aanbevelen en wanneer U het komende seizoen, hiermede op de tentoonstelling verschijnt zult U verbaasd zijn, hoe weinig liefhebbers Uw duif kennen. Zij kennen wel en U misschien niet, de Blauwe Halsbandparkiet, de Veelkleurenparkiet, de Koningsparkiet, Gele- en Isabel Bourksparkieten, ook al hebben zij ze meestal zelf niet, maar Uw duifje, EIGEN KWEEK, hebben zij nog nooit gezien en zal misschien van U ook niet te koop zijn.

vervolg van pag. 253

DE GRASPARKIET

De totale hoeveelheid in Engeland benadert thans de acht miljoen. Dit betekent op elke zes inwoners één grasparkiet. Doodat het publiek veel belangstelling toont voor de huiselijkheid en de spreekvaardigheid van de grasparkiet, zijn de Engelse kwekers steeds van een goede afzet verzekerd van hun overvloedig kweekmateriaal.

In Nederland was de grasparkiet veel minder populair. Men sprak hier over het algemeen over schréters en klaagde er altijd over, dat de vogels zo'n herrie veroorzaakten. Mede door de enorme aantallen, welke hier gekweekt werden én de hierdoor ontstane prijsverlaging, verloor de grasparkiet aan belangstelling.

Een nadeel is, dat men hier als gezelschapsvogel de kanarie om z'n zang prefereerde boven de grasparkiet.

Alleen de bijzondere kleurslagen waren hier goed aan de prijs en het is ontegenzeggelijk een feit, dat er véél meer kleurslagen en kleurcombinaties op de shows te zien waren, dan in de tegenwoordige tijd.

De kleuren, welke in die tijd veel opgang maakten, waren bijvoorbeeld imitatie-geelvleugels, goud- en zilverfallows, regenboog en violetten.

In 1954 werden in advertenties de groenen, blauwen, lutino's en albino's aangeboden voor vijf gulden per koppel.

De Deensbonten gingen voor fl. 12.50 van de hand, terwijl de imitatie-geelvleugels fl. 25.— tot fl. 35.— opleverden. Voor de violetten werd in deze tijd fl. 55.— per koppel betaald, hetgeen in die tijd een klein kapitaal betekende voor een koppel vogels.

Bekende namen uit deze dagen waren Jhr. de Villeneuve, de heren Steen, Houtenbos, Dijkman, Vreijzen en Ds. Quant. Vooral de violetkleurigen van Jhr. de Villeneuve deden het in die dagen bijzonder goed.

Het wel en wee met de Groene Kardinaal

door G. M. Essenberg

De groene kardinaal of in het latijn: Gubernatrix-cristetelle is een eenvoudig gekleurde vogel. Hij is overheersend groengeel, ongeveer de kleur van de goudfactorige kanarie. Daarnaast heeft hij

een zwarte tekening in de vleugels en kop, ook heeft hij een mooie zwarte kuif.

De pop is wat grauwer en witter van kleur, tevens is haar koptekening wit.

De herkomst van deze vogels is: Midden Brazilië tot Argentinië.

Ik zag deze vogels zitten bij een handelaar. De pop zat op dat moment net op een paar eieren gewoon in een volière in de winkel. Na wat heen en weer gepraat kon ik de vogels kopen en trots met de nieuwe aanwinst ging ik naar huis.

Daar aangekomen plaatste ik de vogels op mijn vogelzolder in een gereedstaande volière, waar zij de ruimte deelden met een paar harlekijnkwartels. Toen de vogels wat gewend waren gaf ik ze een bloempot afgedekt met boomschors. Hij hing er nog maar net in of het feest begon. De man sleepte de hele dag met takjes en hooi, wat allemaal in de bloempot gestopt werd. De binnenzijde werd gevoerd met donsveertjes. Op een goede dag was er het eerste ei en het tweede volgde snel daarop. Maar helaas de pop kreeg trek in een vers eitje en zij werden dus snel soldaat gemaakt. Dat ging zo het gehele broedseizoen door; wat ik ook probeerde, met allerlei middelen, het hielp allemaal niets. Op het laatst besloot ik de vogels maar van elkaar te scheiden, om ze later, het volgende voorjaar, weer bij elkaar te zetten.

Heel vroeg in het voorjaar gingen zij weer bij elkaar en nu alléén in een volière. Zij kregen weer de bloempot en een kanarie-nestkastje, dus uitzoeken maar. Dit keer namen zij het kanariekastje. Ook dit werd weer volgeduwd met takjes en veertjes enz. Snel daarna kwam het eerste ei. Nu maar afwachten geblazen, gezien de ervaring van het vorige jaar. Maar ze hadden haar leven gebeterd, ze legde er nog twee eieren bij en ging toen rustig zitten broeden. In deze tijd verstrekke ik mijn vogels volop gekiemde zaden, trosgierst, meelwormen, tropisch zaad en universeelvoer, dit geheel nog aangevuld met diverse soorten fruit.

Na dertien dagen kwam het eerste ei uit en natuurlijk net in de koude weken van april, wat zeggen wil dat er weinig of geen insecten te vinden waren. Juist nu hadden de vogels zeer veel insecten nodig, want de eerste week worden deze kardinaals-jongen uitsluitend met insecten groot gebracht. Daar zat ik dus, eerst maar veel gesneden meelwormen voeren, maar dit is ook niet ideaal voor jonge vogels. Ook probeerde ik het met tubifex en de enkele waterluis die in deze kou te vinden was. Helaas tubifex noch waterluis werden aangekeken. Wat nu gedaan, de jonge kardinaal moest toch eten hebben. En toen kwam ik op een idee. Het kleine binnentuintje achter het huis was nat genoeg en misschien zaten daar wel slakjes en dergelijke. Dus gauw op slakkenjacht gegaan en ja hoor volop kleine slakjes, regenwormen groot en klein werden gevonden. Snel ging ik met de kostbare buit naar mijn

vogels. Het jong werd gelijk goed volgepropt met dit kostelijke eten. Maar helaas, na een week werd mijn pop ziek. Haar verschijnselen waren: hoesten en proesten de gehele dag door en in het begin van de avond blies zij haar laatste adem uit. Snel werd de pop naar Rotterdam gestuurd om de doodsoorzaak te achterhalen. Maar wat gedaan met het jong? De vader keek er niet naar om en om hem zo maar dood te laten gaan had ik ook geen zin in. Dus kwam de vogel in huis. Er werd een nestje in een oude kooi gemaakt en de vogel ging er in. Maar ja wat voor eten moet je nu zo'n kleine vogel geven? Ook hier werd weer wat op gevonden. Hij kreeg o.a. fijn gemaakte beschuit met ei, daardoor heen wat fijngepakte meelwormen en gekiemd zaad. Dit werd heel goed door elkaar vermengd en zo aan de kleine groene kardinaal gegeven. Dit was in het begin een heel zenuwslopend werkje, vooral als de kleine niet eten wil. Wij maakten een stokje klaar wat op de vorm van de snavel van zijn moeder leek en ja hoor toen hapte hij snel de lekkere dingen naar binnen. In het begin kreeg hij elk uur dit eten toegestopt later gingen wij dit om de twee uur doen. Het jong groeide snel op, de veertjes kwamen heel snel door en hij ging heel veel op zijn moeder lijken. Na een paar dagen kreeg ik bericht uit Rotterdam. Daar had men op de vogel de zeer besmettelijke ziekte gevonden n.l. luchtpijpwormen (*Syngamus trachea*). Als de vogels hier door aangetast zijn, is er helaas weinig of niets meer aan te doen. Grotere vogels, kippen e.d. kunnen er wel weer van af komen in sommige gevallen, maar de kleinere vogels gaan hier voor 95% aan dood.

U zult zich afvragen, hoe komen deze luchtpijpwormen in de kardinalen terecht. Hierop heb ik een antwoord. Dit komt n.l. doordat de regenwormen en de slakjes deze besmette wormpjes inslikken (de luchtpijpworm is niet langer dan 2 mm.) en door dit besmette gedierte te voeren aan de vogels, besmet u de vogels en helaas aan de buitenkant van een slak of worm zie je niet, of ze besmet zijn met de luchtpijpworm of niet. Ik schreef al dat deze worm zeer besmettelijk is; helaas was het jong ook aangetast en na drie weken oud geworden te zijn ging hij toch dood, ondanks de goede zorgen die aan deze jonge vogel waren besteed. De man had gelukkig weinig of niet meegedaan aan het voederen van de jonge vogel, dus ik was al blij dat hij bleef leven. Ik had een tegengif van iemand gekregen, waarmede ik de man moest behandelen, door enkele malen per dag met dit middel (de naam ben ik vergeten) met een staartveertje de keel van de man te bestrijken. Helaas ook de man bleek besmet en na 5 weken was ook hij dood. Gelukkig zaten er geen andere vogels in de volière, anders had ik nog meer slachtoffers gehad. Ik heb later de gehele volière ontsmet met kokend heet water met lysol.

EKTOPARASIETEN en hun bestrijding in de volière

Door H. Th. J. Rosendal

Na een uitvoerige bespreking van de chemische insecticiden met al hun narigheden zijn we nu toegekomen aan het behandelen van de plantaardige insecticiden. De insecticiden van plantaardige origine zijn reeds heel lang in gebruik bij de ektoparasietenbestrijding. Na de komst van de chemische insecticiden (in de tweede wereldoorlog) zouden ze al gauw in het vergeetboek zijn geraakt, ware het niet, dat de chemische middelen niet aan de verwachtingen voldeden. Zo bleek ondermeer dat bij deze chemicaliën niet alleen de ektoparasieten afstierven, maar ook het leven, waarop men het helemaal niet gemunt had. Tevens bleek dat tal van soorten ektoparasieten maling begonnen te krijgen aan de chemische insecticiden en resistent werden (uitselektieren van resistente mutanten). En zoals bij veel nieuwe dingen gebeurt, die later niet blijken te voldoen, men houdt de oude, vertrouwde middelen aan. In dit geval dus de plantaardige insecticiden. Deze hebben een aantal, nog niet geëvenaarde, voordelen boven de chemische insektenbestrijdingsmiddelen. Ze zijn zeer weinig giftig. Ze wekken geen resistentie op bij de ektoparasieten. Ze hebben een goed effect tegen ektoparasieten zonder schadelijke resten achter te laten. Tegenover deze voordelen staat als nadeel dat ze door een vrij snelle afbraak maar betrekkelijk kort werkzaam zijn en daarom een frequente toepassing vereisen, wat extra kosten en werk met zich meebrengt. We moeten wat de giftigheid betreft nog wel opmerken dat, hoewel de plantaardige insecticiden op zich vrij onschuldig zijn, deze door de vorm waarin we ze toepassen (meestal als poeder, aerosol of olieachtige oplossing) nog wel gevaarlijk zijn, zeker als daar nog bijkomt dat men ze frequent dient te gebruiken. Het is dan ook niet zo verwonderlijk, dat ook van deze „onschuldige“ middelen vergiftigings- en zelfs sterfgevallen bij, meestal jonge, volièrevogels bekend zijn. Ik zou U willen aanraden, als U deze middelen gebruikt of gaat gebruiken, precies de gebruiksaanwijzing

op te volgen dan hoeft U niets te vrezen. Als U maar niet denkt: „Och, het zijn maar onschuldige middeltjes, daar kan ik nog wel meer van gaan verspuiten of verstuiven, dan staat aangegeven“ of „Baat het niet, het schaadt ook niet“. Dan kon U weleens bedrogen uitkomen, tenminste als U uw vogels in de volière laat. Het is natuurlijk wat anders als de vogels niet in de volière zijn, dan zal een hogere dosering van het plantaardige (of chemische) insecticide inderdaad geen schade aanrichten en kan dan zelfs bijdragen tot een effectievere bestrijding van de ektoparasieten. Dit is ook de enige keer dat er geen bezwaar is tegen een hogere dosering, in alle andere gevallen dient U de gebruiksaanwijzing in acht te nemen.

We kunnen gerust stellen dat de plantaardige insecticiden bij een juist gebruik veilig zijn voor volièrevogels, iets wat we nu niet direkt kunnen zeggen van de chemische insecticiden. Dit is ook doorgedrongen tot de farmaceutische industrie. Deze maken, voor wat betreft de insecticiden die gebruikt worden bij volièrevogels, vrijwel uitsluitend preparaten op plantaardige basis. Bij de plantaardige insecticiden kennen we drie soorten, te weten: 1. pyrethrinen, 2. rotenon en 3 nicotine.

Pyrethrinen

Chrysanthemum cinerariae-folium is de pyrethrumplant, waarvan de witte, madeliefjesachtige bloemen de bron zijn van pyrethrinen. Van deze plant, die vooral in Kenya gekweekt wordt, worden met name de horizontale bloembladen geplukt en daarna een tijd gedroogd bij 80 graden Celsius. Na de droogperiode worden de bloemen gemalen en tot zgn. pyrethrumpoeder ge-

maakt. Men kan ook een andere weg volgen en uit de fijngemalen bloemen de insektendodende pyrethrinen extraheren met behulp van hexaan. Na afloop van de extractie wordt dan het hexaan weer teruggewonnen en houdt men de zuivere pyrethrinen over. Deze kunnen als zodanig in de handel komen, maar meer en meer gaat men er toe over de pyrethrinen te synergeren, dat wil zeggen: ze worden gecombineerd met een synergist, het insecticide piperonylbutoxide, waardoor de insektendodende werking van de pyrethrinen aanmerkelijk wordt versterkt en tevens wordt verlengd (een snelle afbraak wordt voorkomen). Soms wordt aan deze gesynergeerde pyrethrinen ook nog een repellent toegevoegd en wel citronelolie. Dit repellent verdrijft de ektoparasieten uit hun eventuele schuilplaatsen, waardoor de kans op recidive, het opnieuw geconfronteerd worden met een ektoparasietenplaag, aanzienlijk verkleind wordt, want U weet dat het juist deze verscholen ektoparasieten zijn die spoedig weer tot een plaag kunnen worden. Ter uwer informatie geef ik een aantal handelsnamen en ik zal de samenstelling en de vorm, waarin ze gebruikt kunnen worden, erbij noemen: Avicide (gesynergeerd pyrethrine als oplossing), Birdspray (idem, maar nu in aerosolbus), Roxasect (ook gesynergeerd pyrethrine als aerosol), 404 (gesynergeerd pyrethrine + citronelolie, als oplossing of als aerosol), Finion (pyrethrumpoeder), Pyreline (als pyrethrinen in oplossing of als pyrethrumpoeder), enz., enz.

Rotenon

Rotenon is een insecticide dat gevonden kan worden in een aantal legumineuze tropische planten, waarvan de *Derris elliptica* de belangrijkste is. De lange, slanke wortels van deze plant(en) bevatten de hoogste concentratie aan rotenon. Deze wortels worden gedroogd en daarna fijngemalen en tot poeder verwerkt. Omdat de concentratie aan rotenon te hoog is (wel 10-20%) verdunt men dit poeder nog met talk zó, dat de uiteindelijke concentratie rond de 1% rotenon ligt. Dit Derrispoeder leent zich, evenals het pyrethrumpoeder, bijzonder goed voor gebruik tegen ektoparasieten, meestal „bloedluis”, in vogelnestjes. Het kan ook op de vogels verstoven worden. Men moet dan wel voorkomen, dat het poeder ingeademd wordt. Handelsnamen

van het Derrispoeder o.a. Derrisect en Derramine. Wat de toxiciteit van Derrispoeder betreft: Derrispoeder met het werkzame bestanddeel rotenon is niet giftig voor zoogdieren en vogels, maar is zeer giftig voor vissen.

Nicotine

De herkomst van nicotine zal U genoegzaam bekend zijn, maar ik wil het voor de volledigheid toch nog even noemen. Het is afkomstig van de *Nicotiana tabacum*, de tabakspant. Bladeren en stengels bevatten het zeer bittere alkaloïde nicotine in een concentratie van ongeveer 2%. De tabaksstelen (eigenlijk nerven van tabaksbladeren) werden en worden veel gebruikt door duivenliefhebbers. Zij gebruiken ze onderin de duivenesten ter bestrijding van de „rooie luis” (= rode vogelmijt). Ook bij onze siervogels is deze wijze van bestrijding heel goed mogelijk, het heeft in het geheel geen nadelige gevolgen, ook niet voor de jongere vogels in die nesten. Anders staat dat met de methode, die veel door pluimveehouders wordt toegepast. Zij gebruiken namelijk een oplossing van nicotine, het nicotinesulfaat. Een half uur voor zonsopgang brengen ze met een penseeltje nicotine aan over de gehele lengte van de zitstokken in een streep van ongeveer 1 cm breed. Dit droogt in en als dan de kippen op stok gaan zitten komt door de lichaamswarmte nicotine-damp vrij en dit doodt de „bloedluis” en eventueel ook andere ektoparasieten. Het nicotine werkt uitstekend, maar is in deze vorm toegepast zeer gevaarlijk, zowel voor de vogels als voor de mens. Daarom raad ik het gebruik van nicotinesulfaat bij volièrevogels sterk af, want U maakt er onherroepelijk brokken mee. De tabaksstelen onderin de nesten kunnen geen kwaad, omdat we daar met een zeer geringe concentratie aan nicotine te maken hebben in tegenstelling tot nicotinesulfaat, waar de concentratie nicotine in de buurt van de 40% ligt. Dit was mijn verhaal over de plantaardige insecticiden. De volgende keer zullen we, tot besluit van deze artikelenreeks, de schurftbestrijding onder de loep nemen.

□

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

VLIEGENVANGERS

Er bestaan twee families van de vliegenvangers, t.w. een voor diegenen die uit de Oude Wereld komen en een andere voor die van de Nieuwe Wereld, waarbij men deze laatste dan meestal de tirannen noemt. Beide horen binnen de orde Passeriformes, terwijl de exemplaren uit de Oude Wereld tot de ordes van de Oscines behoren, familie van de Muscicapidae en de sub-familie Muscicapinae.

De tirannen behoren echter tot de sub-orde van de Tyranni, hoofd-familie Tyrannidae en de familie Tyrannidae.

Met inbegrip van alle ondersoorten leven er verspreid over het Oostelijk halfrond meer dan 600 soorten vliegenvangers, waarvan de grootste groep in de Australische regionen, waar men 354 soorten heeft aangetroffen, waarvan er 346 als trekvogels leven. In het Oriëntale of Indiase gedeelte wonen er 164, waarvan 148 als trekvogels. Het Ethiopische gedeelte, Arabië en Afrika met uitzondering van het Noord-Westen tellen 155 soorten, waarvan 151 trekvogels. Het Palearctische gebied telt slechts 14 soorten, waarvan er slechts één soort permanent huist.

De tirannen zijn met 500 soorten aan Amerika gebonden, d.w.z. het merendeel leeft in Mexico en Zuid-Amerika en slechts 41 soorten komen in Noord-Amerika voor, waarvan er 32 als trekvogels leven.

Vliegenvangers en tirannen zijn insectenetters, die maar heel weinig ander voedsel tot zich nemen. Dientengevolge zijn ze een van de soorten vogels, die moeilijk in gevangenschap te houden zijn, te meer als ze gehouden worden in kooien. Indien men ze echter met overleg voert dan kan men ze wennen aan zacht voer en gesneden rauw hart, maar dit vereist tijd om ze zo ver te krijgen dat ze voldoende van dit voer eten om er van te kunnen leven. Veel vliegenvangers waarvoor ik heb gezorgd wilden alleen vliegende insecten uit de eerste hand hebben en het was een kwestie van meelwormen omhoog gooien en een paar dagen lang vliegen in hun verblijf lokken voordat zij naar beneden wilden komen om

de meelwormen uit de voerbakjes te pikken. Als dit stadium van acclimatisering is bereikt dan is het de tijd om een goed universeelvoer met daarop levend voer te geven. Het spreekt voor zichzelf dat een gedeelte van het levend voer zich naar beneden in het mengsel werkte waardoor de vogels er voor moesten graven en op zo'n manier dan ook van het andere voer mee naar binnen kregen. Gewoonlijk liet ik ongeveer een maand verlopen alvorens ik er min of meer op vertrouwde dat de vogels zich volledig aan het nieuwe dieet gewend hadden. Als men een volière, die goed beplant is, beschikbaar heeft, dan kan men de vogels hierin eerder dan na een maand loslaten, maar men moet zorgvuldig zijn bij de selectie want men kan niet alle soorten vliegenvangers samenhouden met andere vogels, omdat enkele soorten erg agressief zijn, ofschoon dit meer betrekking heeft op de tirannen dan op die van de familie van de Muscicapinae. In de loop der jaren ben ik zo gelukkig geweest om voor meer dan 20 soorten van de Oude Wereld vliegenvangers en 3 van de Tyrannidae te kunnen zorgen.

De grijze vliegenvanger, *Bradornis Microhynchus* is een Afrikaanse soort die men aantreft van Ethiopië helemaal naar beneden tot aan de Malawi en synoniem wordt geacht aan de *B. Grieseus Ukamba*, die erg veel in Kenya wordt aangetroffen.

Man en pop zien er hetzelfde uit, egaal gekleurd, as-grijs van boven met donkere streken op de kop. De onderste gedeelten zijn bleker met een witachtige keel en centrum van de buik. Zij komen in gevangenschap zelden voor, omdat hun eenvoudige kleuren gewoon niet aantrekkelijk zijn voor vangers en handelaars. Ik heb maar een paar van deze vogels gehad en ik meen dat men ze heel goed aan het leven in een kooi kan wennen. Omdat ik geen plaats had om ze voor verdere bestudering in een volière los te laten heb ik ze binnen een maand aan een dierentuin afgestaan.

(wordt vervolgd)

J. CH. Latten

Het lied van de Harzer- zangkanarie

De waterrol is bij de harzervogels steeds een ononderbroken toer, met een samengesteld karakter. Wel dienen wij er op te letten, als wij in het harzerlied een toer horen met veel water, waarbij de toongrepen enigszins los van elkaar, dus onderbroken worden gezongen, dan zal men te doen hebben met een waterloekrol, maar niet met de waterrol.

De waterkloekrol wordt als kloeken gewaardeerd en niet als waterrol. Bij de bespreking van de kloeken kom ik hier nog nader op terug. Want de waterkloekrol wordt vaak als waterrol aange-merkt.

De waterrol moet derhalve worden gezien als een zuivere roltoer, die door kenners al vaak is aangeduid als de parel in het harzerlied. Dat de waterrol een echte parel kan zijn, bewijst het feit, dat hij evenals de hoofdtoeren (holrollen en knorren), tot 9 punten kan worden gewaardeerd. De waterrol is een moeilijk te omschrijven toer. Met een beetje fantasie kan men in de waterrol allerlei medeklinkers horen, terwijl de grondtonen door de vele buigingen, die het watergeluid vormen, verschillende toonhoogten in een en dezelfde toongreep weergeven. Voor het onderkennen van de waterrol moet men zich allereerst vertrouwd maken met het begrip van water. Het beste kan men het water in de waterrol nabootsen door buisjes van verschillende grootte onder water te steken en daarin te blazen. Op deze wijze kunnen wij waterrollen van verschillende aard en toon hoorbaar maken. Hoe wijder het buisje, hoe dieper de toon. Het buisje dieper in het water geeft een hollere toon. Het buisje meer naar de oppervlakte van het water, dan zal men een zekere vervlakking van de toon waarnemen. Indien men het buisje bijna aan de op-

pervlakte van het water houdt, zal een spattend geluid ontstaan, met een bijna toonloze ondergrond.

Men kan met deze oefening de waterrol perfect leren kennen en naar waarde beoordelen.

Evenals bij de holrol, zijn de goede grondtonen van de waterrol de o, oe en u. Minder goede en zelfs slechte grondtonen zijn de a, e en eu. Als medeklinkers hoort men in de waterrol; w, g, d, l, r en b.

Vanzelfsprekend zijn het ook hier weer de medeklinkers, die grote invloed uitoefenen op het klankgehalte van de toer. Harde medeklinkers zijn vaak de oorzaak dat de grondtoon bijna niet meer hoorbaar is, waardoor een ruw en vlak geluid ontstaat.

Waterrollen met de grondtoon a, e en eu zijn steeds vlak en bijna toonloos. Ook spattende waterrollen zijn onmuzikale toonstukken. Deze vlakke en spattende waterrollen zijn een gevaar voor de stem en kunnen als „slechte watertoe- ren” zelfs worden gestraft.

Voor een goede waterrol mogen wij eisen, dat de medeklinkers zacht zijn de grondtoon vol en week in zijn buigingen, waarbij de waterklank goed overheerst. De toer moet een goede lengte hebben.

Voor een zeer goede waterrol wordt een grondtoon vereist op o of oe, volle klank, veel water, zachte medeklinkers, goede lengte en enige variatie in de toonhoogte.

Een zeer goede waterrol wordt steeds met beslist gesloten snavel gezongen. Waterrollen die met geopende snavel worden gezongen kunnen hoogstens als voldoende worden gewaardeert.

Ook hiet geldt weer evenals bij de holrol en de knor, voor voldoende waterrol geeft men 1 tot 3

punten, voor een goede waterrol geeft men 4 tot 6 punten, en voor een zeer goede waterrol geeft men 7 tot 9 punten.

Door bovenstaande omschrijving van de waterrol te lezen, zou men wel eens geneigd kunnen zijn om te zeggen; „Die parel wil ik in het lied van mijn stam kweken!”

Hoe mooi of de waterrol ook is, alvorens u mocht besluiten om deze parel in uw stam te kweken, is het nuttig dat ik u een keerzijde van deze parel laat zien, om te voorkomen dat uw mooie stam, juist door de waterrol, ten gronde gaat.

Maar weinig kwekers zijn in staat waterrollen te cultiveren, zonder dat schade veroorzaakt wordt aan de andere toeren van het lied.

Vogels, die waterrollen zingen, zijn altijd geneigd dat water ook op de andere toeren van het lied over te brengen.

In sommige diepe toeren kan dat waardeverhogend werken (denken wij aan de koelerend hol), maar in andere toeren, vooral die in de middel- en hogere toonligging, kan dat weer een funeste

uitwerking hebben. Wij denken b.v. hierbij aan verwaterde klingeltoeren. Ook de knorren kunnen door dat water los en waterig worden en daardoor hun grote waarde verliezen. Het water kan zich ook aan de overige toeren mededelen, waardoor de goede vorm van deze toeren verloren gaat.

Zo zien wij, dat het cultiveren van waterrollen alleen is verantwoord, als de kweker een goede kenner is, die elke afwijking van de waterrol en ook van de andere toeren, terstond opmerkt en maatregelen tot voorkoming van verwatering van het lied kan nemen.

Perfekte waterrollen kunnen dan ook alleen met succes worden gekweekt in vogels met zeer diepe en volle zang.

Bij lichtere stammen loopt het kweken van waterrollen bijna altijd uit op een fiasco. De uitdrukking „koelerende waterrol” kan allen van toepassing zijn op een waterrol met een zeer diepe grondtoon.

Het contrast grijsvleugel

door H. J. Veerkamp

Wat verstaan we onder de kleurbenaming grijsvleugel? We bedoelen daarmee een kleurkanarie behorende tot de pastelgroep, in groenpastel, oranjeroodbronspastel en blauwpastel, waarbij het pigmentpatroon in vleugel en staartpennen sterk is afgezwakt, zodat er een grijsachtig effect ontstaat. De toppen van de grote pennen zijn in meerdere of mindere mate voorzien van pigment. Soms heeft dit de vorm aangenomen van een omzoming. De bestreping van rugdek is voor het merendeel verdwenen. Inplaats hiervan treft men wel een grijsachtig cirkelvormig pigmentpatroon aan. Een enkele maal is het rugdek geheel vrij van tekening. De pootjes, tenen, nagels en snavel zijn loodkleurig. In Italië noemt men de grijsvleugel (ali grigi) wel Opaline. Hetgeen duidt op een schoon pigmentvrij rugdek, zoals bij de opalinegrasparkiet. De benaming grijsvleugel wordt algemeen aangenomen. In Duitsland graufügel, in Frankrijk aile-gris en in het Engels grey-wing. Tot op heden zijn er nog weinig grijsvleugels zoals bovenstaand omschreven. En die er zijn in die kwaliteit, blijken allemaal van het mannelijk geslacht te zijn. De grijsvleugelpoppen zijn tot op heden van een mindere kleurkwaliteit.

278

Doch wat nog niet is kan komen.

Of het zou een typisch geslachtsbegrensd factor zijn die deze kleurslag doet ontstaan. Dit komt wel meer voor, een apart mannen en poppenkleed. Denk maar eens aan het verschil van mozaïekpop en mozaïek factorige man. Bij deze laatste kan men hoogstens van mozaïektype spreken.

Hoewel beweerd wordt dat er ook agaatspastel, bruinpastel en isobelpastelgrijsvleugels zouden zijn, hebben we deze tot op heden niet kunnen ontdekken. Zouden zij er toch zijn, dan zullen ze moeilijk te herkennen zijn. Gezien het contrast van tekening, dan eveneens moeilijk te verwezenlijken. Zeer zeker bij bruin of isabelpastel.

De grote vraag is, hoe het effect grijsvleugel ontstaat. Afwijkende kleuren op de normaalkleur, in dit geval bij de pastel behorende tot de groenseerie, met een grijsachtig karakter, kan op verschillende manieren teweeg worden gebracht.

Door een combinatie van verschillende factoren die betrekking hebben op de melaninekleurstoffen, een reductie hiervan en factoren die een andere functie bepaling geven van het pigment.

Bij de opaal kunnen we stellen dat het blauwgrijze effect te danken is aan een andere functiebe-

Wissel

De

paling van het pigment. Het pigment wordt bij deze indirect waargenomen, doordat de melanine grotendeels in de kern van de baarden ligt verzonden. Dit is niet het geval bij de grijsvleugel. Hier hebben we het te doen met een sterke reducering en deze is plaatselijk, want een deel van de veer is wel van melanine in sterkere concentratie voorzien. We merken op dat de eerste dagen tijdens de ontwikkeling van de veer in de toppen het daarvoor verantwoordelijke enzyme voor melaninevorming volledig werkzaam is. Daarna vindt er sterke vermindering van productie plaats. Met andere woorden, de melanineconcentratie is van dien aard dat zij een grijsachtige kleuruiting veroorzaakt. We zouden dit kunnen zien als een sterkere werking van de 2de reductiefactor (pastelfactor). De donskleur bij de grijsvleugels is zilvergrijs, zowel bij de mannen als poppen. We stellen vast dat er een correlatie is tussen de kleuruiting en de donskleur. Is nu de grijsvleugel een mutatie?

De vraag die nogal eens gesteld wordt en zonder meer niet met ja of nee beantwoord kan worden. Een mutatie; daarvan wordt algemeen aangenomen dat zij een erfelijke verandering in een of andere eigenschap doet ontstaan. Zij moet zodanig zijn dat de afstammelingen van, in ons geval, een nieuw kleurtype, na verschillende generaties hetzelfde kenmerk vertoont als de eersteling. Doch is dit nu het geval bij de grijsvleugel? Want de eerstelingen die wij te zien kregen bij dhr. Ackermans, waren geenszins de grijsvleugels die we nu hebben, het was meer een grijsvleugeltype. Door sterk selectieve kweek is het grijsvleugelkenmerk gegroeid.

Een andere mogelijkheid is dat de gemuteerde factor, in dit geval de pastelfactor, weer een nieuwe mutatie heeft ondergaan, waardoor een nieuwe kleurvariant in betrokken kleuromslag ontstaat. Een dergelijke gang van zaken noemen we multiple allermorphen. Wat makkelijker gezegd, toestandsverandering van een factor zodat er meerdere kleurtypen kunnen ontstaan. Aan de hand van een mutatie bestaat de mogelijkheid om zoals bij een kleurkanariemutant, zo te fokken naar een opgesteld standaardtype. Dit zal echter steeds moeten gebeuren met gebruikmaking van de andere aanwezige factoren.

Zou de grijsvleugel een mutatie zijn, dan zijn er verschillende manieren waarop zij kan vererven. En juist de verervingswijze van de grijsvleugel vormt hoofdbrekens. Want van enige lijn, dus wetmatigheid, is schijnbaar geen sprake. Laten we de verschillende manieren van vererving eens nader bekijken. We kennen de geslachtsgebonden, onafhankelijke en intermediaire vererving, deze kan dominant of recessief zijn.

Geslachtsgebonden en recessief.

Grijsvleugel x niet-grijsvleugel, zou moeten geven 50% wildvorm/grijsvleugel en 50% grijsvleugelpoppen. Dit is echter niet het geval, want uit deze paring worden ook wel grijsvleu-

gelmannen en normale poppen geboren. Opge-merkt zij dat met wildvorm of normaal, groenpastel wordt bedoeld.

Recessief en onafhankelijk.

Zou het een onafhankelijke (niet-geslachtsgebonden) vererving zijn, dan zou de paring grijsvleugel x niet-grijsvleugel, alleen niet-grijsvleugels opleveren. Dit komt niet overeen met de kweekpraktijk, omdat we steeds grijsvleugels, grijsvleugeltypen en niet-grijsvleugels zien verschijnen.

Intermediair.

Het komt voor dat bij de paring grijsvleugel x niet-grijsvleugel de indruk wordt gewekt, dat we het met een intermediaire vererving te doen hebben. Het komt namelijk menig keer voor dat er alleen niet-grijsvleugels worden geboren. De verwachting zou zijn, alleen grijsvleugeltypen.

Hoe we ook paren met de grijsvleugels, één conclusie hebben we reeds kunnen trekken en wel de volgende: De grijsvleugel is niet homozygoot (zuiververvend) te fokken. Als we twee grijsvleugels in de broedkooi brengen, dan zouden we menen dat er alleen grijsvleugels worden geboren. Niets is minder waar, uit dit ouderpaar kunnen zowel grijsvleugels, grijsvleugeltypen als niet-grijsvleugels worden verkregen. De veronderstelling dat twee sterk gereduceerde kleuren — en dat is toch het kenmerk grijsvleugel — een nog sterker gereduceerde kleur zou opleveren, wordt door een dergelijke uitkomst te niet gedaan.

Een andere vraag die rijst is, bezit elke kleurkanarie de aanleg tot grijsvleugel of komen zij alleen uit de paring van pastel x pastel. We weten uit de praktijk dat bij de kweek van pastellen behorende tot de groenserie, het optreden van grijsvleugeltypen vrij veel voorkomt. Als we aannemen dat de grijsvleugelfactor gekoppeld is aan de pastelfactor (2de reductiefactor) is het heel begrijpelijk. Maar met deze mening lopen we toch spaak en spreken ons zelf tegen. Uit de kweekuitkomsten weten we dat het kenmerk grijsvleugel geen (nog niet) vast te stellen gedragingen heeft van vererving. De pastelfactor vererft geslachtsgebonden. Dus geen koppeling. Zou dit wel zo wezen, dan zou ook de grijsvleugelfactor geslachtsgebonden moeten vererven. Wel kan een geslachtsgebonden verervende factor haar invloed uitoefenen op een onafhankelijk verervende factor of andersom. En dit is zeker het geval bij de grijsvleugel.

Kan de grijsvleugelfactor ook voorkomen bij een klassieke kleur?

Dit moet wel. Het komt herhaaldelijk voor, dat bijv. de paring groen of blauwpastelman x agaapop grijsvleugeltypen oplevert. Hieruit blijkt dus dat een complicatie van factoren, en dat is een vrij normale zaak, een geheel andere kleur doet verschijnen als datgene wat we verwachten. Zij

die niet voldoende op de hoogte zijn met de erfelijkheid, zou al gauw in de mening verkeren het met een mutatie te doen te hebben. Een ander aspect dat we niet uit het oog mogen verliezen is, dat de sterkteverking van een factor kan leiden tot afwijkende kleurtypen. Belangrijk daarbij is, hoever zo'n factor haar invloed kan doen gelden op het bezit van maximaal of minimaal pigment.

Daarnaast dienen we rekening te houden met de beïnvloeding van de actieve factoren onderling. En dat zijn er naar alle waarschijnlijkheid meer, als waar wij weet van hebben.

Staan wij nu als kleurkanariëfiefhebber alleen bij dit schijnbare raadsel, bij de fok van hoenders zien we iets dergelijks meerdere malen optreden. De blauwe kleur bij Hollandse witkuiven, Leghorns en Andalusiërs, kan nooit homozygoot worden gefokt. De blauwe dieren splitsen zich af in zwart, blauw en vaalwit.

Het is ons genoegzaam bekend, dat een kleurkenmerk nooit door een factor wordt bepaald. Altijd zijn er meerdere actieve factoren die werkzaam zijn in de verschijningsvorm. Op verschillende manieren kan het erfelijke gedrag van kleurcombinatie zich voltrekken. We denken daarbij aan bijv. groen, brons of blauw. De pigmentfactoren zijn steeds gelijk, de factoren die de vogel groen, brons of blauw doet tonen, worden veroorzaakt door een andere factor. Een veel gebruikt voorbeeld in de erfelijkheid is de haarkleur van verschillende zoogdieren, zoals van muizen, cavia's, konijnen, katten enz. De wildkleur vertoont een zwartbruine spikkeling. Dit patroon ontstaat doordat elke haar een geringd pigmentpatroon heeft. De top van de haar is zwart, vervolgens een roodachtige of een gele pigmentring, daarna een zwarte. De wildkleur wordt agoutipatroon genoemd. Dit wildkleurpatroon wordt door verschillende factoren veroorzaakt. Ontbreekt de factor voor de pigmentpatroonringen dan is het dier zwart. Valt nu de factor voor zwart uit, dan is het dier rood-bruin. Mist het dier de factor voor pigmentontwikkeling dan is het dier wit, deze witte met rode ogen (albino) bezit in totaal geen pigment meer. De factoren voor het ringpatroon of het zwartpatroon kunnen al of niet aanwezig zijn. De factoren in zo'n albino kunnen verborgen aanwezig zijn. Dit noemen we kryptomeer. Dat wil zeggen dat er bij overerving, zekere factoren kunnen worden overgedragen. Zij kunnen echter niet werkzaam zijn, omdat een z.g. hulpfactor ontbreekt. Bij rassen die zekere factoren kryptomeer bezitten brengt dit bepaalde gevolgen mee.

Zo zal de paring van een zwarte muis met een witte muis een geheel wildkleurige generatie laten zien. Bij de zwarte muis ontbrak de aanleg voor het ringpatroon en bij de witte de factor voor kleuraanleg. Doordat de wildkleur optreedt in de F1 generatie, weten we dat de witte muis de aanleg voor het ringpatroon moet bezitten. Bij

de onderlinge kruising van de F1 zullen we zowel wildkleurige, zwarte als witte fokken. Welke voorzichtige veronderstelling kunnen we nu maken uit de erfelijke gedragingen van de grijsvleugel? Dat we verder moeten kijken als alleen in onze eigen kringetje. We zijn sterk geneigd om bij de grijsvleugel te gaan denken in de richting van kryptomerie.

Deze veronderstelling wordt gesterkt, doordat bijv. uit de paring groene man split pastel x groenpastelpop grijsvleugels en grijsvleugeltypen kunnen worden geboren. Hier zien we de werking van factoren die in de verschijningsvorm van het ouderpaar niet werkzaam waren. Alleen bij bepaalde kruisingen, zoals bovengenoemd geval, kan de verschijningsvorm zich openbaren.

Er is ook nog een andere mogelijkheid. Twee onderling ongelijkwaardige factoren (z.g. componentfactoren) die behoren bij een verschillende verschijningsvorm kunnen samen aanwezig zijn. De combinatie zal dan alleen tot uiting komen, als de bovenliggende (epistatische) factor van de andere (verborgen) verschijningsvorm, die onderliggend (hypostatisch) wordt genoemd, zich vrij kan maken. Grijsvleugel x grijsvleugel geeft naast grijsvleugels tevens niet-grijsvleugels. Dit geeft te denken aan epistatie en hypostatie. Verder kunnen we nog opmerken dat factoren met een gelijkgerichte werking, zowel pastel als grijsvleugel, berust op een gereduceerde pigmentontwikkeling, waarmede de kleurintensiteit verschillende richtingen uit kan gaan. Enerzijds elkaars werking versterken, zowel in meer gereduceerde vorm als naar een sterkere gereduceerde vorm. We kunnen dit kwantitatieve reductie noemen.

Natuurlijk is dit artikeltje niet alleen geschreven voor degenen die genoeg nemen met het feit alleen dat er grijsvleugels bestaan en zich er verder niet in verdiepen. Doch juist voor de steeds grotere groep van liefhebbers die iets meer willen weten van het hoe en waarom. Wellicht kan dit schrijven een vingerwijzing zijn. Noch wil dit artikeltje pretenderen dat de oplossing der vererving van de grijsvleugel is vastgesteld. Het wil slechts een bijdrage leveren tot een wat wijdsere begrip van de erfelijkheid. Dat we niet al te star vast moeten houden aan onze zo welbekende begrippen van geslachtsgebonden, onafhankelijk en intermediaire vererving. Een andere grote vraag is nog steeds, waarom heeft een agaatpastel donkere dons? Zou dit een correlatie zijn? Er zijn namelijk eigenschappen, kleurkenmerken, die alleen of juist niet samen op kunnen treden. Dit houdt in dat zij niet onafhankelijk van elkaar kunnen splitsen. Ik hoop dat de vele briefenschrijvers over grijsvleugels van een meer gedetailleerd antwoord zijn voorzien als in een persoonlijk antwoord.

TO VO

GED. HANDELSMERK

voeders voor alle vogels

Over onze
vogels
gesproken...
dat is
hun voer!

V. V. R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK ZH. Tel. 070 - 98 34 02

DE KOKMEEUW

M. de Jong

Als in de wintermaanden de kokmeeuwen onze steden bevolken, kunt u zien dat hun kop vrijwel helemaal wit is, met uitzondering van een klein vlekje voor het oog en op de oorstreek. Omstreeks de jaarwisseling beginnen deze vlekjes zich uit te breiden tot 'oorwarmertjes' of 'koptelefoontjes' als u dat woord refereert, en niet zelden zijn er in januari reeds exemplaren, die een grijsachtige kop hebben; dat zijn dan de zogenaamde 'schimmelkoppen'.

Dat is dan het begin van het zomerkleed, waarin de kop warm chocoladebruin is met alleen rond de achterkant van de ogen een duidelijk opvallen wit half maantje.

In het oktobernummer van 'Onze Vogels' heb ik het een en ander verteld over de keep en daarin vermeld, dat deze vogel in de zomermaanden een zwarte kop en mantel hebben, een kleur die niet ontstaat door een rui maar door slijtage van de lichte veertoppen van het winterkleed. Eenzelfde verschijnsel zien we ook bij de spreeuw, die 's zomers aanzienlijk donkerder is dan in de winterse maanden of beter gezegd: in de herfst want dan zijn de vrijwel witte topjes van de veren het beste zichtbaar. De kleurwisseling van de kop van de kokmeeuw geschiedt echter niet door een dergelijke afslijting maar door een echte rui, hoewel het dier 's zomers niet volledig ruit: de slagpennen, vleugeldekveren en de staartpennen blijven gehandhaafd.

De stadsmeeuwjes die wij hier tijdelijk op bezoek hebben, behoren niet tot onze broedvogels, maar hebben 's zomers domicilie in noordelijker gelegen landen. Onze vogels brengen het koude jaargetijde door in Zuid-Europa en Noord-Afrika. In het vroege voorjaar keren ze terug naar de kolonies in onze duinpannen, op de zandplaten, op uitgestrekte zandvlakten, drassige weilanden en dergelijke, waar het dan altijd een leven als een oordeel is. Het gekrijs is geen moment van de lucht en vooral wanneer de een of andere indringer de territoria betreedt vergaat horen en zien! De nesten liggen vlak bij elkaar, maar toch is er te allen tijde een zeker broederf, een eigen territorium: het ene nest moet buiten snavelbereik van het andere zijn, met andere woorden: de ene broedende vogel moet de andere niet kunnen bereiken. De schaalkleur van de eieren is uiterst variabel, uiteenlopend van zandkleurig tot donkerbruin, voorzien van donkere moppen en vegen. Niet zelden heb ik fraaie, lichtgroene eieren gevonden, die nauwelijks een

smetje vertoonden. Zij worden om de andere dag gelegd en vanaf het eerste ei beurtelings door beide ouders bebroed. Als regel worden de jongen na tweeëntwintig tot vierentwintig dagen geboren, soms een dag of twee eerder maar ook wel iets later. Lang blijven ze niet in hun platte, slordige wieg want al spoedig gaan ze struinen tussen de vegetatie in de buurt van de kinderkamer. De eerste pogingen tot vliegen beginnen als zij vijf weken oud zijn; een week later zijn ze echt vliegvaardig. In het begin is het venekleed van de jonge vogels nog erg vlekkelig, maar reeds na een jaar verschijnt het blauwgrijs op de vleugels — hoewel ook dan nog bruiachtige strepen te zien zijn — maar ze zijn eerst uitgekleurd na twee jaar. Een uitstekend kenmerk om volwassen en onvolwassen individuen van elkaar te onderscheiden is de staart: bij oude dieren is dit lichaamsdeel spierwit, bij de nog niet geslachtsrijpe exemplaren eindigt het in een donkere eindband.

Maar laten we nog even terugkeren naar het nest als de jongen zijn geboren. De meeuwjes zoals wij ze kennen in de wintermaanden, bedelend om de een of andere eterij, zijn in de broedtijd ware rovers en plundersaars geworden. Ze zijn de schrik van heel wat andere vogelsoorten, want geen jonge vogel of ei is veilig voor ze. Vooral de weidevogels moeten dikwijls een zware tol betalen. Maar gelukkig consumeren ze ook andere snavelkost zoals brood, tafelafval en etensresten. 's Zomers worden ook legio muggen gegeten, die nu eens op zwaluwenmanier uit de lucht worden gepikt, dan weer van de toppen der rietstengels worden gesnapt. Als de boeren ploegen weten de meeuwjes drommels goed dat er af en toe wat lekkers naar boven wordt gewoeld en verder zijn er nog wel kikkers, kikkervisjes, slakken, larven en zelfs muizen die met graagte naar binnen worden geschrokt. (Op 15 oktober werd hier bij Nagele een kokmeeuw gedood door een modderkluit, afkomstig van een ploeg. Het jonge dier droeg een Finse ring.)

Kokmeeuwen worden ook wel **kapmeeuwen** genoemd, een naam die ze danken aan hun bruine, zomers over de oren getrokken 'muts'. Kokmeeuw is afgeleid van het 'kòk-kòk-kòk'-geluid, dat ze vooral bij onraad laten horen en is weer een zogenaamde onomatopee oftewel klanknabootsend woord. (Wilt u meer weten over deze meeuw? Sla er mijn boekje 'Vogels in het open veld' maar eens op na.)

**dat
is taal,
die ze
verstaan...**

witte molen voer

In de kweektijd speciaal aanbevolen:

voor zaadeters:

Wimofok Top 55, met een hoog verteerbaar ruw eiwitgehalte. Ook zijn o.a. lysine en methionine toegevoegd.

speciaal voor roodfactorige kanaries:

Wimofok Top 55 Rood, met een zuivere cantaxanthine.

voor insekteneters:

Universeel voeder met ook hier aangepast aminozuur patroon.

vogelgrit:

met extra toegevoegd: maagkiezel en kalkaardig zeewier.

witte molen

Provinciale weg 30,
Meeuwen (N.Br.). Tel. 04165-433.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag
**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaans product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

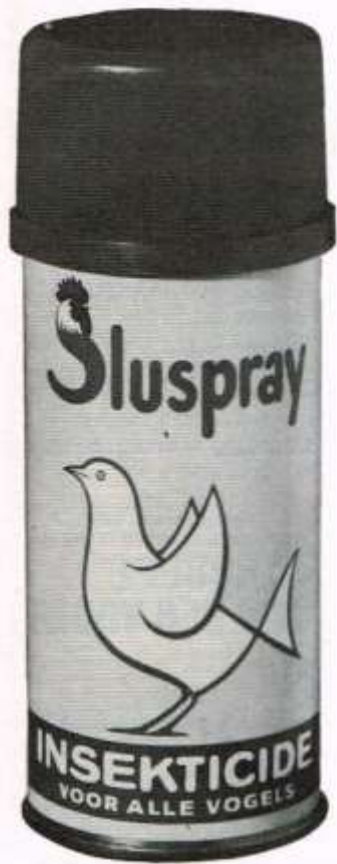
Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD DOOR HET MERK SMOA - UOMI (ITALI)

Jssel

De

Sluis Sluspray is het veilige insecten bestrijdingsmiddel voor vogels en vogelverblijfplaatsen. Het is absoluut onschadelijk voor uw kamer-
vogel. Sluis Sluspray is uitsluitend verkrijgbaar bij de erkende Dieren-
speciaalzaak.

KON. P. SLUIS N.V.
ETTEN-LEUR.

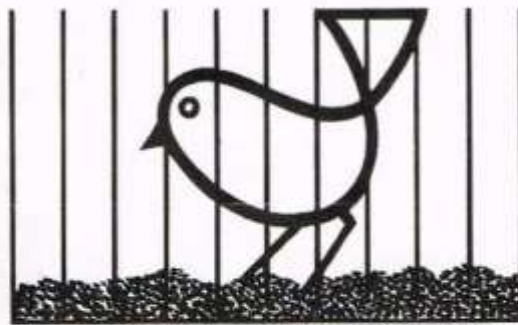
Sluspray

INSEKTICIDE

VEILIG

VOOR UW

VOGEL

't is van

Sluis

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Isabel kwartels	50,— ppr
Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	25,— ppr
Kuifkwartels	40,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Albino parkieten	10,— ppr
Lutino parkieten	10,— ppr
Deensbonte parkieten	10,— ppr
Halsbandparkieten	20,— ppr
Pruinkopparkieten	40,— ppr
Bruinoorparkieten	60,— ppr
Agapornis Fischeri	47,50 ppr
Agapornis Teranta	35,— ppr
Agapornis personata	50,— ppr
Agapornis Roseicollis	35,— ppr
Yendaya-parkieten	80,— ppr
Tamme papegaaien	155,— pst
Grijze roodstaartpapegaai	175,— pst
Rode kardinaal	25,— pst
Roodkuifkardinaal	20,— pst
Gladkopkardinaal	17,50 pst
Dwergduifjes	25,— ppr
Diamantduifjes	17,50 ppr
Grenadierwevers	12,— ppr
Oranjewevers	9,— ppr
Citroenwevers	9,— ppr
Mex. Nonpareil	45,— ppr
Ind. Nonpareil	20,— ppr
Grote Saffraanvinken	17,50 pst
Witkeelpaapjes	20,— ppr
Goudbuikjes	9,— ppr
Bandvinken	5,— ppr
Napoliens	4,— ppr
Zebravinken grijs	6,50 ppr
Zebravinken isabel	7,— ppr
Zebravinken wit	8,50 ppr
Zebravinken masker	10,— ppr
Zebravinken zilvervleugel	11,— ppr
Gordelgrasvinken	35,— ppr
Spitsstaart amadine	35,— ppr
Binzen astrilde	35,— ppr
Ceres astrilde	35,— ppr
Granaat astrilde	70,— ppr
Bichenow astrilde	50,— ppr
Driekleur papegaai amadine	52,50 ppr
Roodkoppouids amadine	85,— ppr
Diamantvinken	50,— ppr
Rode Druppel astrilde	60,— ppr
Groenedruppel astrilde	75,— ppr
Edelzangers	9,— ppr
Elfen astrilde	45,— ppr
Geelstuit edelzangers	11,— pst
Baardvogeltjes	22,50 ppr
Blauwkopblauwfazantjes	22,50 ppr
Roodkopamadine	22,50 ppr
Jap. Meeuwjes	6,— ppr
Abb. Geelbuik astrilde	15,— ppr
Driekleur nonnen	6,50 ppr
Muskaatvinken	6,— ppr
Rijstvogels	7,— ppr
Parelhalsband amadine	37,50 ppr
Mozambique sijjes	9,— ppr
Kalabulbuis	15,— pst
Goudvoorhoofdbladvogel	40,— pst
Shemalijster	60,— pst
Blauwvleugelnachtegaal	40,— pst
Bruinkoportolanen	10,— ppr
Blauwgrijs roodstaartjes	9,— ppr
Zilverbekjes	4,— ppr
Oranjeakjes	6,50 ppr

1-1 Napoleonetjes }
 1-1 Blauwfazantjes } samen 20,—
 1-1 Blauwgrijze roodstaartjes }
 1-1 Bandvinken }

*s Maandags gesloten, *s Zondags van 9—2 u. geopend.
 Verzending onder rembours, verp. f 1,50.
 Minimum orders f 15,—.

GROTESTRAAT 69
 TEL. (05470) 2623

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen, Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijkstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT!

Een eigen Sportbroedmachientje.
 Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz, met eierenkeerapparatuur voor 50 eieren vanaf f 175,—. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08891 - 16 32

PREPARATEURS

Uw adres voor Vogel en Zoogdierogen:
 POLUX Schrans 101 c. Leeuwarden tel. 06100 - 2 51 00.
 Katalogus gratis

Jaargang 1969 (losse nummers) verkrijgbaar op het Bondsbureau, Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.

Na storting van f. 10,— op giro 1148324, t.n.v. N.B.v.V., Bergen op Zoom, onder vermelding: Jaargang 1969, worden U de boekjes franko toegezonden.

NIUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.
KOMECO-DIVISION
 POSTBUS 57 · ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijstijf van de PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:.....
 Adres:.....
 Plaats:.....

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan (verzending niet franko, verpakking f 1,50, minimum-orders f 15,-, levende aankomst gegarandeerd).

prijzen incl. 12% B.T.W.

Jonge Kanaries, mannen	15,- p st
bij 10 stuks	14,- p st
Jonge Kanaries, poppen	8,50 p st
bij 10 stuks	7,50 p st
Witte Kanaries, mannen	20,- p st
Witte Kanaries, poppen	15,- p st
Isabelrode Kanaries mannen en poppen	22,50 p st
Bastaard Putters	22,- p st
Zilveroor Nachtegalen, uits. zangers	45,- p st
Napoleonnetjes	4,50 p p bij 10 paar 3,50 p p
Zilverbekjes	4,- p p bij 10 paar 3,- p p
Bandvinken	5,- p p bij 10 paar 4,- p p
Ekstertjes	5,50 p p bij 10 paar 4,50 p p
Vuurvinken	6,- p p bij 10 paar 5,50 p p
Blauwfazantjes	8,- p p bij 10 paar 6,- p p
Oranjekaakjes	8,- p p bij 10 paar 7,- p p
Mozambiqueziesjen	10,- p p bij 10 paar 8,- p p
Edelzangers	10,- p p bij 10 paar 8,50 p p
Geelstuit Edelzanger	11,- p st
Blauwgrijze Roodstaartjes	10,- p p bij 10 paar 8,50 p p
Driekleur Nonnen	7,- p p bij 10 paar 6,- p p
Muskaatvinken	5,50 p p bij 10 paar 5,- p p
Tijgervinken	7,- p p bij 10 paar 6,- p p
Staalvinken	6,50 p p bij 10 paar 6,- p p
Goudmussen	7,- p p bij 10 paar 6,50 p p
Goudbuikjes	8,50 p p bij 10 paar 8,- p p
Malabar Fazantjes	5,- p p bij 10 paar 4,50 p p
Witkop Nonnen	8,- p p bij 10 paar 7,- p p
Indigo Vinken	17,50 p st bij 5 stuks 15,-
Lauchgrüne pap. am.	25,- p p
Mexikaanse Nonpareils, mannen	27,50 p st
Grijze Rijstvogels	8,- p p bij 10 paar 6,50 p p
Brillenvogeltjes	25,- p p
Rode Kardinalen, mannen	30,- p st
Rode Kardinalen, poppen	35,- p st
Roodbekwevers, op kleur	8,- p p bij 5 paar 6,- p p
Oranjewevers	12,- p p bij 10 paar 8,- p p
Napoleonwevers	12,- p p bij 10 paar 8,- p p
Dottergele Wevers	12,- p p bij 10 paar 8,- p p
Grote Textorwevers	15,- p p bij 5 paar 12,50 p p
Dominikaner Whidahs	14,- p p bij 5 paar 11,- p p
Paradijs Whidahs	15,- p p bij 5 paar 12,50 p p
Japanse Meeuwjes	9,- p p bij 10 paar 8,- p p
Zebravinken, grize	7,- p p bij 10 paar 6,- p p
Zebravinken, beige/bruine	8,- p p bij 10 paar 7,- p p
Zebravinken, masker	14,- p p bij 10 paar 12,- p p
Zebravinken, wit	11,- p p bij 10 paar 9,- p p
Zebravinken, zilvervleugel	15,- p p bij 10 paar 12,- p p
Bruinkop Ortolanen, goede zangers	7,- p st
Zwartkop Ortolanen, zeldzaam	15,- p st
Violet Oor Granaat Astrilde	80,- p st
Koningswida's, mannen	40,- p st
Abess. Geelbuik Astrilde	25,- p p
St.-Helena Astrilde	15,- p p
Kwartel Astrilde	20,- p p
Roodkop Gould Amadines	80,- p p
Gordel Grasvinken	40,- p p
Ceres Amadines en Binzen Astrilden	35,- p p
Diamantvinken	55,- p p
Spitsstaart Amadine	35,- p p
Goedvoorhoofd Bladvogel	40,- p st
Kala Bulbul en Witoor Bulbul	15,- p st
Roodoor Bulbul	16,50 p st
Afrikaanse Glansspreeuw	20,- p st
Soldaten Spreeuw	25,- p st
Oever Mayna	15,- p st
Shama Lijster	50,- p st
Shama Lijster, op volle zang	60,- p st
Witkuif Gaai, uit buitenvol.	45,- p st
Witkeel Gaai, uit buitenvol.	40,- p st
Roodnavel en Geelnavel Kitra	100,- p st
Fairy Bluebird	200,- p p
Fairy Bluebird, mannen afz.	145,- p st
Fairy Bluebird, poppen afz.	100,- p st
Zwartblauwe Gaai	200,- p st
Groene Jachtester	200,- p st

Mexikaanse Langstaart Gaai	200,- p st
Grote Gele Troupialen	125,- p st
Witwang Touraco	200,- p st
Roodkuif Toerako	prijs op aanvraag
Livingstone Toerako	prijs op aanvraag
Zwavelborst Toekan	800,- p p
Carolina Duiven	70,- p p
Senegal Duiven	30,- p p
Australische Kuifduiven	80,- p p
Australische Bronsvleugel Duiven	130,- p p
Ala Blanca Duiven, zeer zeldzaam	150,- p p
Diamant Duiven	20,- p p
Zilver Diamant Duijjes	60,- p p
Grasparkieten	6,50 p p
Albino, Lutino, Deense Bonte Park.	12,- p p
Violet Parkieten	18,- p p
Agapornis Roseicollis	35,- p p
Tovi Parkieten	50,- p p
Tui Parkieten	60,- p p
Muis Parkieten	35,- p p
Roodkop Parkieten	80,- p p
St. Thomas Parkieten	50,- p p
Yendaya Parkieten	140,- p p
Vuurvleugel Parkieten	60,- p p
Nandaya Parkieten	70,- p p
Halsband Parkieten	25,- p p
Grote Alexander Parkieten	100,- p p
Pruimekop Parkieten	40,- p p
Bourks Parkieten	75,- p p
Roodrug Parkieten	75,- p p
Valkparkieten	37,50 p p
Derbyan Parkieten	300,- p p
Pennant / Blakop Rosella / Elegant / Splendid Parkieten	prijs op aanvraag
Malabar Parkieten	160,- p p
Goedvoorhoofd Parkieten	60,- p p
Grote Engelse Parkieten	prijs op aanvraag
Bruinoo Parkieten	65,- p p
Sperling Dwergpapagaaitjes	40,- p p
Geelmantel Lorri	275,- p p
Purpernek Lorri	400,- p p
Rodere Lorri	400,- p p
Ornaten Lorri	175,- p p
Forsten Lorri	150,- p p
Vrouwen Lorri	600,- p p
Groennek Lorri	275,- p p
veel gelijkend op lorri v. d. bl. bergen	
Edward Lorri	250,- p p
Grijze Roodstaart Papegaai met garantie op spreken	150,- p st
bij 3 stuks	140,- p st
Grijze Roodstaart Papegaai, handtam, met garantie op spreken	180,- p st
Edelpapegaaien	wachtende
Blauwvoorhoofd Amazone	135,- p st
Geelvoorhoofd Amazone	135,- p st
Dubb. Geelkop Amazone (Mexico)	150,- p st
Roodkop Amazones	wachtende
Kleine Oranjekuij Kakatoe	175,- p st
Middel Oranjekuij Kakatoe	200,- p st
Molukken Kakatoe	400,- p st
Middel Geelkuij Kakatoe	200,- p st
Grote Geelkuij Kakatoe	400,- p st
Grote Witkuij Kakatoe	350,- p st
Zwarte Palmkakatoe	prijs op aanvraag
Geelblauwe Ara's	450,- p st
Rode Geelvleugel Ara's	450,- p st
Groenvleugel Ara's	300,- p st
Soldaten Ara's	500,- p st
Hyacinth Ara's	wachtende
Grote Java Beo, sprekend (niet voorradig)	300,- p st
Middel Beo	75,- p st
Chinese Dwergkwartels 14,- p p bij 5 paar	12,- p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	10,- p st
Rode Boskwartels 20,- p p bij 5 paar	18,- p p
Witte Japanse Regenkwartels	35,- p p
Zilver Chinese Dwergkwartels	35,- p p bij 5 paar 30,- p p
Blauwe Schubbenkwartels, zeldzaam	120,- p p
Verder kunnen wij U aanbieden:	
Mooie kleine Capucijner Aapjes	150,- p st
Kleine Eekhoornaapjes	95,- p st
Kleine Groene Meerkataapjes	140,- p st
Kleine Rhesusaapjes	185,- p st
Collectie I	1 paar Napoleonnetjes
	1 paar Oranjekaakjes
	1 paar Bandvinken
	1 paar Blauwgrijze Roodstaartjes f 20,-
Collectie II	1 paar Oranjekaakjes
	1 paar Blauwgrijze Roodstaartjes
	1 paar Mozambique-sijsjes
	1 paar St. Helena Astrilden f 35,-

Wissel

De